

Pablo Neruda vorbind la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii

Drumul unui poet luptător

Există în literatura mondială câțiva poeți care prezintă atâtea dificultăți la încercarea de a fi cuprinși în limbajul de toate zilele, încât s'ar părea că numai cântecul le-ar putea înfrunța fațetele. Și unul dintre aceștia este Pablo Neruda, marele cântăreț al Americii Latine. Louis Aragon, Paul Eluard sau Claude Sernet în Franța, Pavel Antokolski sau Nicolai Gubaciov în Uniunea Sovietică și alții poeți care au celebrat în diferite ocazii viața și opera lui Pablo Neruda au preferat articolului omagial, poemul care glorifică.

În 1924, când Pablo Neruda și-a publicat cartea „Douăzeci de poeme despre dragoste și disperare” puținii oameni puteau întrevădea traectoria luminoasă pe care avea să o parcurgă viața și poezia sa.

Lubitul de poezie și mai ales literații de stânga au putut totuși desprinde din cele 20 de poeme nu numai faptul că o nouă stea se aprinsese pe cerul poeziei, încercarea autorului de a depăși convenționalismul liricii burgheze, rupe de realități prin zugrăvirea unei lumi forestre, onuenești, toride ca însăși climatul în care înflorise, reprezentarea o ieșire din făgașul obișnuit. Revoluționarul neînfricat și luptătorul pentru pace și libertate, poezia de astăzi debuta, primind o însușire poetică. Acest lucru mi se pare cu atât mai semnificativ pentru momentul literar în care apărea poetul. Este bine de amintit că acest moment a fost caracterizat în genere ca o „răspântie” a poeziei Americii Latine. În 1916 murise ultimul mare reprezentant al liricii sudamericane, Ruben Darío, poetul care împlinea cântecul viitorilor toamne ale lui Verlaine cu tamburina și banjo-ul sălbatec al pam-pas-urilor, exercitând o puternică influență literară.

Dar Pablo Neruda avea să depășească foarte curând această formă de poezie. Într-un moment al istoriei în care fasciștii ardeau cărțile în piețele Berlinului sau împușcau pe mineri din Asturia, Pablo Neruda, a cărui concepție despre libertate și a cărui dragoste pentru mase formau trăsături adânci ale caracterului său, nu a mai putut rămâne un „spectator pasiv”. În cadenta hoardelor falanșiste și în bubulul tunurilor fasciste din suburbiile Madridului s'a născut adevăratul Pablo Neruda. Cum s'a întâmplat acest lucru ne-o arată însăși poezii într-un poem intitulat: „Explicație”.

Mă întrebați: unde-i liliacul și metafizica înveșmântată în maci? Unde e ploaia, ciocnind în tact cuvinte pline de pauze și pășiri? Mai bine să vă povestească ce mi s'a întâmplat! /

Casa mea se numea „casa florilor”/câci era plină de geranii înfloriți/era o casă veselă/plină de câini și copii//
bandii cu marocani și avioanele/bandii cu inele și cu ducelele/bandii cu cângării care-i blagosloveau pe ucigări//
au venit./și pe străzi sângele copiilor/curgea obișnuit, cum curge sângele obișnuit de copii//

În 1936 Pablo Neruda era consulul țării sale la Madrid. El s'ar fi putut declara atunci adept al „neintervenției” și ar fi putut continua să cânte „liliacul” și „metafizica înveșmântată în maci”. Poetul a ales drumul luptei alături de poporul spaniol.

Reintors în Chili, Pablo Neruda a scris volumul de poeme „Spania 'n inimă”, volum în care versurile nu mai sunt scrise de un spectator al tragediei pe care o trăia omenirea, ci de un soldat. Ura înversunată împotriva dușmanului dincolo în versurile poemelor și acoperirea vâetului pe care le stăruiau pe pământ avioanele trimise de Hitler și Mussolini să masacreze femeile și copiii. Cartea, tradusă în mai multe limbi, fu tipărită și în Spania pe ultimul petec de pământ rămas liber, în preajma lui 7 Noiembrie 1938. Apariția ei pe hârtie de cactee, adunată de ultimii combatanți — iată încă unul din aspectele legendare ale eroismului poporului spaniol.

De aici înainte lupta politică nu a încetat să se îmbine cu creația poetică a lui Pablo Neruda. Poezia combatantă pe care o descoperise în lăsușul luptelor din Spania, devine una din cele mai ascuțite arme de luptă ale poetului.

În 1942 într-un moment în care „intelectuali” ce purtau bransardele fascismului pe braț, presa lui Hitler și a lui Mussolini dădeau pronosticuri asupra căderii iminente a Stalingradului, Pablo Neruda întrevădea importanța decisivă a uriașei bătălie de pe malurile Volgei. El scrie un poem epopeic închinat apărătorilor orașului erou în care prevestește înfrângerea armatei hitleriste. Într-un alt poem intitulat „Cântec nou de dragoste pentru Stalingrad” scris imediat după istorica eliberare a orașului, Pablo Neruda sărbătorește marea victorie a Armatei Sovietice.

După război evenimentele care au urmat păreau să fie pentru o scurtă perioadă de timp realizarea nădejdilor pe care marele poet le nutrise și le înfățișase în versurile sale în anii de furtună.

Pablo Neruda se înrolează în rândurile Partidului Comunist Chilian militând pentru o nouă așezare socială a țării sale, pentru eliberarea poporului chilian de sub exploatare. Aceasta luptă avea să se transforme într-un adevărat război. Președintele Republicii Chili Gonzales Videla care fusese ales datorită sprijinului comunistilor organizează o lovitură de Stat prin care înlătură pe reprezentanții clasei muncitoare din guvern și legalizează Partidul. Alimenta cu dărnice de sași-urcile Wall-Street-ului, Videla se înscăunează în chip de dictator, suprimă libertățile constituționale, deslănțuie o sângeroasă teroare împotriva luptătorilor democrați, rupe relațiile diplomatice cu URSS.

Pentru a demasca în fața întregii lumi adevărul asupra „loviturii” lui Videla, Pablo Neruda publică o scrisoare deschisă în care scoate la iveală manevrele folosite de imperialismul. Publicarea scrisorii atrage asupra lui crunta reprimare a uneltor dictatorului. Această incendiară casa poetului și fi dau în iu decață pentru „înaltă trădare”. Insușit de un admirabil curaj, poetul pătrunde în ziua de 6 Ianuarie 1948 în parlamentul chilian în care fostii săi „colegi” se adunaseră pentru a face act de supunere lui Videla, și demască pe trădătorul poporului chilian. Vocea puternică a poetului repetând: „Invinuiesc pe domnul Gonzales Videla!” răsună în toate poemele scrise după această dată. În „Cronica Americii 1948”, în marelui poem: „Să se trezească pădurarul”, în „Fuga”, ca și în versurile cele mai recente, Pablo Neruda înfrunză realitățile odioase ale lumii capitaliste, negrele condiții de viață în care trăesc popoarele Americii, subjugate dolarului, îndemnuirile sale la revoltă, sentimentele de adâncă dragoste pentru Tara Socialismului.

Departat de a-și înceta lupta, refugiat „unde în America” cum își poartă poezia, Pablo Neruda desvăluie în versuri viguroase politica de înrobire a popoarelor promovată de imperialismul american și de lăchuri lor din America de Sud: Dutra, Videla, Gomer, Morenjo. În versuri pline de sarcasm, el înfrunză pe dușmanii păcii și libertății oamenilor muncii, pe instigatorii la un nou război. În poemul „Să se trezească pădurarul” el dă capitaliștilor un avertisment de o mare luciditate politică și de o excepțională forță lirică: vor pieri cu toții așa cum au pierit hoardele fasciștilor dacă vor îndrăzni să se atîngă de „mama păcii și a libertății” — Uniunea Sovietică, dacă vor căuta să stăvilească din drumul său istoric „Partidul Comunist — partidul omului”.

Urmărit de către polițiile ambelor Americi, Pablo Neruda a reușit totuși să scape, pentru a-și găsi un adpost sigur în țările păcii și ale democrației, de unde își continuă lupta. Prezența sa la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Paris arată drumul pe care înțelege să meargă mai departe. Versurile lui Aragon închinat în semn de omagiu acestui mare luptător, acestui poet al păcii și libertății popoarelor cântă consecvența luptei sale și valoarea operei pe care aceasta i-a inspirat-o:

E exilat — copiii își numesc ciuda,
e alungat, dar popoarele îi ascultă cuvântul
și cântecele lui Pablo Neruda
pe aripi de vânt colindă pământul.

Mihail Cosma

PABLO NERUDA

poet al luptei popoarelor pentru pace și libertate

Pablo Neruda cântă Stalingradul*)

de ILYA EHRENBURG

Trei orașe au definit soarta lui Pablo Neruda: orașul Temuco, în care s'a născut, Madridul, unde în frământarea morții, el a descoperit viața adevărată. Al treilea oraș e Stalingradul. Acestul oraș Pablo Neruda i-a închinat cele mai frumoase versuri. Fapta apărătorilor Stalingradului și-a găsit continuarea în viața și opera poetului chilian. Știu că și astăzi imaginea Stalingradului susține moralul acestui minunat poet, pus sub urmărirea tuturor căinților politiciști din America.

...În 1942 Pablo Neruda era consulul statului Chili în Mexico. Într-o dimineață, cetățenii orașului au văzut cu surprindere pe pereții caselor câteva afișe neobișnuite: în cluda protocolului diplomatic, Pablo Neruda își ațase pe străzi poemul închinat Stalingradului. Marea reata că închinată apărătorilor orașului sovietic sună pe alocuri ca o analemă „runcată asupra așa zișilor allaiși ai Rusiei Sovietice, care intenționat amânau deschiderea celui de al doilea front.

Când mii de ghiulele își sfășie inima,
când scorpionii plini de venin
vor să-ți muște din trup, Stalingrad
New York-ul dansează, Londra
meditează

iar eu le spun: mizerabili!
Pentru că eu nu mai pot răbda,
pentru că noi nu mai putem răbda

lumea, în care eroi mor părăsiți.

Lumea e sătulă de vitejile noastre minuscule
când la Madagascar bravi generali
ucid cu dinți chițiti și cu mâini de maimuțe.

Lumea e sătulă de conferințele voastre toamne prezidate de o umbrelă.

Poemul începe cu o imagine sgu-duitoare — întreaga lume își aține testele ochi pe un singur oraș: Noaptea tărâmul doarme, apoi se trezește,

și cufundă mâinile în întineric,
apoi întreabă zorile
„Zorilor, soare al dimineții, lumina zilei care vine,
spuneți-mi, dacă tot mîinile cele mai curate
dețin orașul mândriei. Spuneți-mi
zorilor,
fleurul vă mai rănește obrazul obișnuit?
Se mai ține în picioare omul, mai bubue tunul?
Spuneți-mi, întreabă țărâmul, mai aude pământul
cum picură sângele eroilor, greu?
Spuneți-mi, întreabă țărâmul, mai atîrnă cerul?
Stalingradul oare, zorilor, mai luptă încă?”

și marinarul, înfruntând furtunile mării, cată în mulțimea stelor umede o singură stea,

roșia stea a orașului în flăcări.
Și o află, steaua îi frînge inima —
e steaua mândriei, mîinile le întinde spre ea,
e steaua plînsului, prinsă de genele sale.

Iată alte câteva strofe în care

poetul vorbește despre inima Americii Latine:
Noi nu putem veni la zidurile tale Stalingrad,
Suntem prea departe de tine, prea departe,
noi, mexicanii, noi chilienii, noi araucanii,
noi patagonezii, uragadezii, guaranii. Suntem milioane.
Nu putem veni să ne apărăm orașul,

orașul în flăcări.
Va veni ziua când vom veni,
vor coborî indienii de pe navele mari, sfărâmate
ca niște copii, vom veni cu toții să-ți sărutăm pietrele.

Pablo Neruda știa, că de soarta Stalingradului, de războiul din departata Rusie depinde soarta și a Europei și a Americii, și a întregii culturii umane. El nu se mulțumea să scrie numai versuri, lupta pe toate fronturile ca orator, ca pamfletar, ca ziarist a cărui voce o ascultau toate popoarele Americii. El demasca uneltirile dușmanilor. Cere ajutor pentru Uniunea Sovietică. Chema pe reprezentanții culturii să trăiască viața poporului. În prefața, pe care o scrisese pentru cu-legea mea de articole de război, îl demască pe intelectualii „neutri”:

„Mă cuprinde furia, când văd că un tânăr astec, argentinian sau cubanez bosesca după Kafka, Rilke sau Lawrence. Tineri molăi, îmbătrâniți înainte de vreme de grijiile lor, pentru „prezia pură”, ulla de datorita cea mai elementară a omului.”

Cel ce nu luptă astăzi, — e un laș. Nu se cade în vremea noastră să cauți spicetele trecutului și să faci investigații prin catacombele visurilor. Viața și lupta oamenilor a atins o grandoare atât de mare, încât numai în epoca noastră, numai în lupta noastră se află cîmfortul crea-țiunii... Minunea uriașei rezistențe ruse nu e o întâmplare supra natu-rală, e o minune adânc reală, minune spirituală și realmente umă-nă”

În același prefață vorbește despre bolșevism. Marele Partid Comunist este singurul partid al Omului.

În cel de al doilea poem al său despre Stalingrad, Pablo Neruda a bordează din nou tema „minunii marelui rezistențe sovietice”. Spovedanla marelui poet se îmbină în acest poem cu un lăm închinat Stalingradului, un jurământ de credință față de oameni și de viitorul lor. În „Cântec nou de dragoste pentru Stalingrad” Pablo Neruda se depărtează de maniera sa obișnuită de a versifica. Alci versul său se apropie de cel clasic, recurge la aliteratii și asonante, ceea ce nu prea obișnuia înalte. Iată începutul poemului:

Înainte vorbeam de ploae, de mare de cerul albastru, de-al apelor vaa,
vorbeam de metalul incins al durerii dar astăzi de tine vorbesc, Stalingrad.

Înainte feciora-mi păstra cu credință
Iată alte câteva strofe în care

Poemul celebru al lui Pablo Neruda, e ca și aproape în-teraga sa operă poetică, denunț și manifest. Poetul combatant fixează în poezia sa, cu duritatea unei acuzații, aspectele descompunerii „civilizației dolarului” și împlinirea acesteia frescă prin indicarea lumii noi ce este destinată să o înlocuiască.

Universul poetic al lui Pablo Neruda apare clar din versurile autobiografice:

„Nu sunt decât un poet: vă iubesc pe toți, merg rătăcind prin lumea pe care o iubesc,
în patria mea minerii sunt întem-niți și soldații poruncesc judecătorilor”.

Opera poetică a lui Neruda își trage rădăcinile din lupta clasei muncitoare.

Prin aceasta, lirica sa se lărgește, înglobând nu numai lupta oamenilor muncii din țara sa, ci a ceea ce întregul front al socialismului și al păcii.

Dacă desrind cele două lumi în luptă, Pablo Neruda găsește accente vibrând de ură pentru a stig-maliza sinistra clică a imperialismului american, în schimb dragostea lui se îndreaptă cu toată intensitatea spre cel ce „s'au întors ca să renască orașele, vitile și primă-văra”.

Metoda personalizării simbolice este proprie poetului. Așa după cum I. V. Stalin înfrunchează în poezia lui Pablo Neruda (ca și în mintea și în inima milioanei și milioanei de „oameni simpli” al globului) victoria forțelor care au zdrobit exploatarea, Abraham Lincoln, „pădurarul”, luptător pentru înlăturarea sclaviei negrilor, sim-bolizează poporul american ce își caută libertatea. Aci Pablo Neruda întâlnește pe marelui său predecesor, Walt Whitman, a cărui în-fluență o recunoaște.

Opera poetică a lui Pablo Neru-sale.

„n batistă parfumul poemelor, faa. Acum în țărâna-ți e'ntreaga-mi ființă în fum și'n lumina-ți trăesc, Stalingrad.
Înainte, cu mâna-mi atingem norii-sdrenge de cămăși ponosite-i amurg ble-stemat
Acum auzi-am a vieții cadență și mâna-mi zori noi a atins, Stalingrad!

Iată ultimele strofe ale poemului:
Slavă fie — căci aerul nu s'a sfârșit în lume!
Slavă fie — cuvintele 'n ziduri mai bat!
Slavă mamelor tale, copiilor morți fără nume,
Slavă'n veci strănepoților tăi, Stalingrad!

Slavă eroilor, slavă furilor bete! Slavă curajului, slavă fiecei soldat!
Slavă lunelor tale și stelelor-cete. Slavă soarelui tău nedormit, Stalingrad!

În petec din spuma furiei, o schi-ță fierbinte, un plug și o pușcă în tainiți ascund cu ele un spic din holdele-ți roșii de sânge!

Să punei alături de mine în groapa mea fără fund să știe toți — acesta îmi e jurământ de credință pentru bine, în sânge, nici când n'am luptat, dar inima mea pios ți-am adus-o curată,

și-ți las amintire această grenada imn al dragății mele pe veci, Stalingrad!

Criticul estel Alonie vo-blind despre „Cântec nou de dragoste pentru Stalingrad”, a declarat că Pablo Neruda a devenit „reacționar” în artă, că încearcă să scrie „pe înțelesul tuturor”, neglijând esența poeziei, că revenirea lui la poezie rimată e o „retragere”. În realitate, Alonie n'a fost s'parat atât din cauza rimelor ci pentru că poetul rimează cuvântul „Stalingrad” și pentru faptul că cu toată complexitatea imaginilor, acest poem, atât prin fondul lui cât și prin senti-mentele pe care le exprimă, e în-tr'adevăr accesibil milioanei de oameni.

Prăpastia dintre Pablo Neruda și partizanii „poeziei pure”, se adâncește tot mai mult. Mă voi opri asupra unui articol, „Zweig și Petrov”. Pablo Neruda aflase în ace-lalt timp de sinuciderea lui Ștefan Zweig, care trăia în Brazilia, și de moartea pe front a lui Evghenii Petrov. El scria: „Moartea lui Zweig e o moarte naturală, e moartea e-pocel care nu știe cum să trăiască mai departe. E moartea unui om care nu mai are nimic de făcut pe pământ, în clipa celei mai eroice ale acestuia, e moartea scriitorului care a avut de scris tot ceea ce a scris și dela care oamenii mai așteaptă totuși să mai scrie. Evghenii Petrov a murit, luptând și muncind. În asta stă marea sa”. Iată cum înțelegea Pablo Neruda mi-lstunea scriitorului. Cuvintele ace-stea înflăcărate el le-a întărit cun-rând cu fapte înflăcărate.

*) Fragment din articolul „Poezia lui Pablo Neruda”, apărut în revista „No-vai Mir”.

„Dar au găsit un oaspe nou în casa fie că ei veneau cu ochi noi (sau fuseseră orbi odinioară) fie că rămurșii stufos le sfășeas pleoapele sau este poate ceva nou pe melea, gurile Americii?”

Este vorba de acea:
„Bătrână caracatiță rozătoare, i-mensă, invluitoare”
a monopolismului american, care exploatează și trimite la moarte pe cei mai buni filii al popoarelor ce se ridică împotriva „ordinel” sale.

Metoda personalizării simbolice este proprie poetului. Așa după cum I. V. Stalin înfrunchează în poezia lui Pablo Neruda (ca și în mintea și în inima milioanei și milioanei de „oameni simpli” al globului) victoria forțelor care au zdrobit exploatarea, Abraham Lincoln, „pădurarul”, luptător pentru înlăturarea sclaviei negrilor, sim-bolizează poporul american ce își caută libertatea. Aci Pablo Neruda întâlnește pe marelui său predecesor, Walt Whitman, a cărui în-fluență o recunoaște.

Opera poetică a lui Pablo Neru-sale.

„n batistă parfumul poemelor, faa. Acum în țărâna-ți e'ntreaga-mi ființă în fum și'n lumina-ți trăesc, Stalingrad.
Înainte, cu mâna-mi atingem norii-sdrenge de cămăși ponosite-i amurg ble-stemat
Acum auzi-am a vieții cadență și mâna-mi zori noi a atins, Stalingrad!

Iată ultimele strofe ale poemului:
Slavă fie — căci aerul nu s'a sfârșit în lume!
Slavă fie — cuvintele 'n ziduri mai bat!
Slavă mamelor tale, copiilor morți fără nume,
Slavă'n veci strănepoților tăi, Stalingrad!

Slavă eroilor, slavă furilor bete! Slavă curajului, slavă fiecei soldat!
Slavă lunelor tale și stelelor-cete. Slavă soarelui tău nedormit, Stalingrad!

În petec din spuma furiei, o schi-ță fierbinte, un plug și o pușcă în tainiți ascund cu ele un spic din holdele-ți roșii de sânge!

Să punei alături de mine în groapa mea fără fund să știe toți — acesta îmi e jurământ de credință pentru bine, în sânge, nici când n'am luptat, dar inima mea pios ți-am adus-o curată,

și-ți las amintire această grenada imn al dragății mele pe veci, Stalingrad!

Criticul estel Alonie vo-blind despre „Cântec nou de dragoste pentru Stalingrad”, a declarat că Pablo Neruda a devenit „reacționar” în artă, că încearcă să scrie „pe înțelesul tuturor”, neglijând esența poeziei, că revenirea lui la poezie rimată e o „retragere”. În realitate, Alonie n'a fost s'parat atât din cauza rimelor ci pentru că poetul rimează cuvântul „Stalingrad” și pentru faptul că cu toată complexitatea imaginilor, acest poem, atât prin fondul lui cât și prin senti-mentele pe care le exprimă, e în-tr'adevăr accesibil milioanei de oameni.

Prăpastia dintre Pablo Neruda și partizanii „poeziei pure”, se adâncește tot mai mult. Mă voi opri asupra unui articol, „Zweig și Petrov”. Pablo Neruda aflase în ace-lalt timp de sinuciderea lui Ștefan Zweig, care trăia în Brazilia, și de moartea pe front a lui Evghenii Petrov. El scria: „Moartea lui Zweig e o moarte naturală, e moartea e-pocel care nu știe cum să trăiască mai departe. E moartea unui om care nu mai are nimic de făcut pe pământ, în clipa celei mai eroice ale acestuia, e moartea scriitorului care a avut de scris tot ceea ce a scris și dela care oamenii mai așteaptă totuși să mai scrie. Evghenii Petrov a murit, luptând și muncind. În asta stă marea sa”. Iată cum înțelegea Pablo Neruda mi-lstunea scriitorului. Cuvintele ace-stea înflăcărate el le-a întărit cun-rând cu fapte înflăcărate.

*) Fragment din articolul „Poezia lui Pablo Neruda”, apărut în revista „No-vai Mir”.

„Dar au găsit un oaspe nou în casa fie că ei veneau cu ochi noi (sau fuseseră orbi odinioară) fie că rămurșii stufos le sfășeas pleoapele sau este poate ceva nou pe melea, gurile Americii?”

Este vorba de acea:
„Bătrână caracatiță rozătoare, i-mensă, invluitoare”
a monopolismului american, care exploatează și trimite la moarte pe cei mai buni filii al popoarelor ce se ridică împotriva „ordinel” sale.

Metoda personalizării simbolice este proprie poetului. Așa după cum I. V. Stalin înfrunchează în poezia lui Pablo Neruda (ca și în mintea și în inima milioanei și milioanei de „oameni simpli” al globului) victoria forțelor care au zdrobit exploatarea, Abraham Lincoln, „pădurarul”, luptător pentru înlăturarea sclaviei negrilor, sim-bolizează poporul american ce își caută libertatea. Aci Pablo Neruda întâlnește pe marelui său predecesor, Walt Whitman, a cărui în-fluență o recunoaște.

Opera poetică a lui Pablo Neru-sale.

„n batistă parfumul poemelor, faa. Acum în țărâna-ți e'ntreaga-mi ființă în fum și'n lumina-ți trăesc, Stalingrad.
Înainte, cu mâna-mi atingem norii-sdrenge de cămăși ponosite-i amurg ble-stemat
Acum auzi-am a vieții cadență și mâna-mi zori noi a atins, Stalingrad!

Iată ultimele strofe ale poemului:
Slavă fie — căci aerul nu s'a sfârșit în lume!
Slavă fie — cuvintele 'n ziduri mai bat!
Slavă mamelor tale, copiilor morți fără nume,
Slavă'n veci strănepoților tăi, Stalingrad!

Slavă eroilor, slavă furilor bete! Slavă curajului, slavă fiecei soldat!
Slavă lunelor tale și stelelor-cete. Slavă soarelui tău nedormit, Stalingrad!

În petec din spuma furiei, o schi-ță fierbinte, un plug și o pușcă în tainiți ascund cu ele un spic din holdele-ți roșii de sânge!

Să punei alături de mine în groapa mea fără fund să știe toți — acesta îmi e jurământ de credință pentru bine, în sânge, nici când n'am luptat, dar inima mea pios ți-am adus-o curată,

și-ți las amintire această grenada imn al dragății mele pe veci, Stalingrad!

Criticul estel Alonie vo-blind despre „Cântec nou de dragoste pentru Stalingrad”, a declarat că Pablo Neruda a devenit „reacționar” în artă, că încearcă să scrie „pe înțelesul tuturor”, neglijând esența poeziei, că revenirea lui la poezie rimată e o „retragere”. În realitate, Alonie n'a fost s'parat atât din cauza rimelor ci pentru că poetul rimează cuvântul „Stalingrad” și pentru faptul că cu toată complexitatea imaginilor, acest poem, atât prin fondul lui cât și prin senti-mentele pe care le exprimă, e în-tr'adevăr accesibil milioanei de oameni.

Prăpastia dintre Pablo Neruda și partizanii „poeziei pure”, se adâncește tot mai mult. Mă voi opri asupra unui articol, „Zweig și Petrov”. Pablo Neruda aflase în ace-lalt timp de sinuciderea lui Ștefan Zweig, care trăia în Brazilia, și de moartea pe front a lui Evghenii Petrov. El scria: „Moartea lui Zweig e o moarte naturală, e moartea e-pocel care nu știe cum să trăiască mai departe. E moartea unui om care nu mai are nimic de făcut pe pământ, în clipa celei mai eroice ale acestuia, e moartea scriitorului care a avut de scris tot ceea ce a scris și dela care oamenii mai așteaptă totuși să mai scrie. Evghenii Petrov a murit, luptând și muncind. În asta stă marea sa”. Iată cum înțelegea Pablo Neruda mi-lstunea scriitorului. Cuvintele ace-stea înflăcărate el le-a întărit cun-rând cu fapte înflăcărate.

*) Fragment din articolul „Poezia lui Pablo Neruda”, apărut în revista „No-vai Mir”.

„Dar au găsit un oaspe nou în casa fie că ei veneau cu ochi noi (sau fuseseră orbi odinioară) fie că rămurșii stufos le sfășeas pleoapele sau este poate ceva nou pe melea, gurile Americii?”

Este vorba de acea:
„Bătrână caracatiță rozătoare, i-mensă, invluitoare”
a monopolismului american, care exploatează și trimite la moarte pe cei mai buni filii al popoarelor ce se ridică împotriva „ordinel” sale.

PABLO NERUDA

VALPARAISO

Fereastră a coastelor: Valparaíso, cositor înghețat,
frânt într'un strigăt și-un scrâșnet de pietre aspre!
Privește, odată cu mine, de aici din refugiu meu spre portul cenușiu, cu cetatea de bărci,
cu apa lunară, pietrificată,
cu ncremenite gramezi de fier.

În timpuri străvechi
Valparaíso, marea era insufletită,
de gingașele corăbii ale mândriei
corăbii cu cinci catarge legându-se ca spicele
corăbii purtătoare de salpetru
veneau spre tine de pe oceanul nopții
umplându-ți silozurile imense.

Svelte veliere în orizontul mării,
cruciași ai comerțului,
standarde fălșind în noaptea marină
cu voi abanosul și smălțul
strălucitor al fildeşului, aromele
cafelei și ale nopții unei alte luni
se îndreptau spre pacea ta vicleană,
învăluindu-te în valuri de parfum, Valparaíso!
Vasul „Potosi” încărcat cu nitratul tremurător
spintecând talazurile, peste și săgeată
val de azur, balenă suplă
se îndrepta spre alte porturi negre ale pământului,

Amurgul Sudului cobora
peste velele înfășurate pe sfârșurile catargelor
de pe figura vasului urla
când peste prova legănată
se lăsa nopțile din Valparaíso
din noaptea australă a Lumii Pacifice.

Zorii salpetrului se anunțau în pampas
și fremătau îngrășămintele planetei
chemându-te de departe, Chili, ca pe o corabie
cu calele înzăpezite.

Astăzi privesc la cea rămas din toți
cei ce-au trecut fără de urme
pe nisipurile Pacificului.
Și tu privești la ceea ce privesc și eu
la resturile supărătoare
pe care ploaia de aur
le-a incubat în gătelișul Patriei mele
ca pe-un colier de sculpturi.

Pe tine mai ales, muncitorule
vreau să te însoțesc privirea fixă,
întuită în cerul din Valparaíso.

A trăit chilianul
în mlaștină, biciuit de vânturile din Sud-Vest
fii cunoscut al patriei nemiloase.
Geamuri în fândări acoperisuri sparte
ziduri în ruină, humă leproasă
uși înorogate, podea de noroi
abea legate de resturi de pământ
Valparaíso, trandafir spurcat
împuțit sarcofag marin
să nu mă rănești cu strălucile tale coșuroase
cu cingătoare periferiilor amare,
să nu mă lași să văd copilașii răniți
de noraiele tale scorioase și uclage.

Prin tine poporul meu mă pălmuește
și toată patria mea americană.
Prin tine ceea ce au ros de pe oasele tale
murdărindu-te cu spuma
ca pe-o memorocită zefi în zdrențe
cărta până și căinți flămânzi
ți batjocoresc pieptul imaculat și zdrobit.

INFORMATII SI COMENTARII

Necesitatea colaborării strănse între întreprinderi, în vederea realizării cu succes a sarcinilor Planului de Stat, a fost subliniată în repetate rânduri și ilustrată cu nenumărate exemple pozitive și negative.

Iată unul din cele din urmă care arată concepția birocratică ce mai domină încă la unele conducători în privința spiritului de colaborare.

La Atelierele CFR — Triaj din București, o cantitate importantă de material feros rotund a trebuit să stea luni de zile neutilizat din cauză că uzinele „Oțelul Roșu” nu au respectat prescripțiile caletului de sarcini, privind dimensiunile, iar atelierele respective le lipsa o mașină de tras care să-l facă potrivit pentru satisfacerea necesităților lor.

Se ajunsese în ultimă instanță la hotărârea de a se trimite materialul la tras la Cernavodă, când o asemenea mașină stătea neutilizată la uzinele „Timpuș Nou” din București și era suficient să se ceară aprobarea Direcției CIS pentru a se rezolva problema pozitiv.

Cazul luat în toată desfășurarea sa ne arată cât de mari pagube poate crea nepăsarea și tendința de rezolvare individualistă a diferitelor dificultăți ivite, — tendință care nu este altceva decât spiritul de neco-laborare care trebuie combătut ca tărâș.

De felul în care comisia de întreceri socialiste își duce munca, este legată foarte strâns realizarea sau nerealizarea de succese în producție în orice întreprindere. Prin acțiunea sa de urmărire, îndrumare și control, comisia influențează ritmul de desfășurare a întrecerilor creșterea ei, posibilitatea ei de angajare a unor mase cât mai largi de oameni și muncii în lupta pentru traducerea în viață a obiectivelor Planului de Stat.

Tot de activitatea comisiei de întreceri este legată în bună măsură extinderea metodelor superioare de muncă prin intermediul schimbului de experiențe sub diferitele sale forme.

Față de importanța sarcinilor pe care le are de dus la îndeplinire, comisia are prin urmare de dus o activitate serioasă care cere eforturi susținute. Este necesar deci ca în primul rând componența sa să asigure forțele capabile să îndeplinească această misiune de mare răspundere. Acestea nu înseamnă însă că efectivul ei trebuie să fie din cale afară de numeros. Iată un exemplu de felul cum nu trebuie să fie o comisie de întreceri: la întreprinderea metalurgică „Venus” din Capitală care are un număr de salariați destul de mic, există o comisie compusă din peste 30 de oameni.

Aceasta se datorează unei greșite înțelegeri a rolului comisiei de întreceri, precum și necărității care există în unele întreprinderi, în această problemă.

Comisia trebuie constituită astfel încât să reprezinte o proporție justă față de numărul salariaților din întreprinderea respectivă, să-și poată duce munca operativ, în bune condiții — fiind scutită de faptul că în urma experiențelor căpătate s'a hotărât ca în componența lor să intre atât reprezentanți ai organizațiilor de Partid, sindicale cât și ai administrației întreprinderii.

Problema stilului de spectacol ale ateneelor populare, devenite neîncăpătoare, datorită masei participante a oamenilor muncii la sezoanelle duminicale, se pune cu mai mul-

tă insistență, odată cu venirea verii. În dorința de a da posibilitatea spectatorilor să asiste în condiții optime la aceste manifestări artistice, direcția Așezământului cultural „Nicolae Bălcescu” a preconizat prezentarea programelor în aer liber.

În acest scop, au fost distribuite ateneelor patru podiumuri, cu titlul de experiență, care însă nu au putut fi utilizate până în prezent, datorită ploilor căzute în ultima vreme.

Vântul și ploile, au făcut să iasă la iveală unele defecte pe care aceste estrade le aveau în construcție. De exemplu, la ateneul „Alexandru Ion Cuza”, vântul a izbutit să doboare destul de ușor deschiderile scenei, partea din față a podiumului.

Ar fi de dorit ca la construirea acestor scene de vară să se acorde o mai mare atenție solidității lor, pentru a se evita astfel eventualele accidente care ar putea avea loc. În acest fel, se va putea evita pe viitor deteriorarea scenei, lucru care s'a petrecut dealtfel și la ateneul „Ștefan Gheorghiu”.

Schimbul de experiențe între echipele artistice sindicale, constituie unul dintre mijloacele cele mai eficiente pentru îmbunătățirea muncilor. Un exemplu îl dă festivalul prezentat de echipa fabricii „Vulcan”, la „Impriera Națională”. Nivelul artistic ridicat, entuziasmul și disciplina cu care a fost prezentat festivalul, constituie pentru echipa Imprierei un exemplu folositor plin de învățăminte pozitive.

Un alt factor de seamă în îmbunătățirea calității spectacolelor și ușurarea muncii sindicale din întreprinderile mai mici, îl formează și con-toprea mai multor echipe artistice, pentru a forma una singură bine pregătită.

Demon de urmat este exemplul furnizat în acest sens, de întreprinderile „Ștefana Roșie” și „Sarıfil”. Echipa primei întreprinderi, fiind compusă numai din bărbați, a apelat la elemente feminine ale fabricii „Sarıfil” pentru completarea vociilor în cor și a personajilor în pie. să. Astfel formată, echipa a reușit să dea un frumos spectacol pentru muncitorii ambelor întreprinderi.

După semnarea agresivului pact al Atlanticului de Nord, guvernele țărilor respective au fost obligate să ia măsuri de ordin militar. Astfel, în Olanda un sfert de buget a fost alocat acestui scop. Ziarul olandez „Het Vrije Volk”, aflat în slujba cerurilor guvernamentale scrie că, potrivit planurilor americane pentru creșterea forțelor armate din Europa occidentală, contingentele anuale ale Olandei vor fi sporite în mod substanțial.

Ziarul „De Vaaheid” arată că în cursul negocierilor dela Haga și Bruxelles, Montgomery a cerut guvernelor olandez și belgian să ia măsuri energice pentru înființarea unor detașamente de rezervă după modelul Volksturmului hitlerist.

După scop, și mijloacele

Muncitorii fabricii de cherestea „11 Iunie” din Roman, conștienți de sarcinile ce le revin în lupta pentru îndeplinirea planului, și-au sporit eforturile în cursul lunii Mai și prima jumătate a lunii Iunie au realizat restanța de 50 la sută din planul de producție pe trimestrul I și planul pe trimestrul II.

Nu același lucru a făcut însă administrația acestei fabrici. Deoarece aco-

rișul fabricii era distrus de intemperii și ploile se scurgeau în ateliere, pe mașini și materiale, deteriorându-le, administrația și-a luat prin contractul colectiv, angajamentul reparării lui.

Cu toate că au existat posibilități de realizare a acestui angajament, nici până azi el nu a fost adus la îndeplinire.

Acest lucru denotă desinteresarea atât din partea administrației întreprinderii cât și din partea comitetului sindical, care n'a semnalat administrației, această neîndeplinire dând dovadă de lipsă de preocupare, față de problema întinerii mașinilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă în fabrică.

M. BENTEȘ
correspondent

Comitetele Provizoriu au sarcina de a sprijini prin orice mijloace Gospodăriile Agricole de Stat.

Un exemplu în acest sens l-a furnizat deunăzi Comitetul Provizoriu al jud. Roman.

Studiind prevederile Ministerului Sănătății, Comitetul Provizoriu a luat măsura ca din cele 60 colții sanitare ce se vor înființa în jud. Roman, cinci să fi puse la dispoziția muncitorilor dela Gospodăriile Agricole de Stat. Destinând în primă urgență fondurile necesare acestor lucrări, a fost posibil ca până acum să fie înființate asemenea colții sanitare pe lângă Gospodăriile Agricole de Stat din Băroieni, Bojoci, Cimești și Chilia.

Colțiile sanitare, prevăzute cu instrumentele și medicamentele necesare, funcționează în prezent în bune condiții, ele fiind de un real folos muncitorilor dela Gospodăriile Agricole de Stat, angajați în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planurilor de producție.

Casieria centrului Comcar nr. 101, din str. Viitor stația Toamnei, și-a făcut un sistem din a brusca și insulă sub diferite motive pe cumpărători. Din cauza atitudinii necorespunzătoare a susnumitei funcționare, mulți cetățeni au început să evite centrul Comcar respectiv, preferând să meargă până în piața Obor pentru a-și cumpăra carne.

Iată un fapt care ar trebui să atragă atențiunea Direcțiunii Comcar, care are datoria să ancheteze

cazul și să ia măsuri împotriva unor astfel de funcționari cu mentalitate și manifestări care nu au ce căuta în comerțul nostru de Stat.

Dăm mai jos un caz semnificativ de birocratism putred moștenit dela regimurile trecute. Funcționarii respectivi s'au cramponat cu înșepănare de vechie mentalitate, creșd o situație de-a dreptul caraghioasă.

Un trimis al întreprinderii IPEIL a fost delegat de întreprinderea respectivă să ridice dela Administrația Financiară din Buzău, anumite sume de bani, necesare bunului mers al producției.

Din cauză că pe actul prezentat lipsea un timbru de 5 lei, delegatul a fost amânat și mânat de colo colo dela un serviciu la altul timp de două săptămâni până să ridice suma respectivă.

Cazul în sine spune destul de multe. Problema care se pune însă insistenți în legătură cu el și cu altele asemănătoare și care privește în primul rând Comitetul Provizoriu, este aceea de a combate cu cât mai multă tărie și eficiență și a distruge această caragănească funcționărie în care unii dintre funcționarii s'au înșelăț și înlocuirea ei cu munca sănătoasă, conștientă, bazată pe simțul răspunderii.

Aplicând principiul „Divide et impera”, imperialismul american situă să folosească divergențele existente între diferitele țări ale Europei occidentale pentru a-și întări în acest fel dominația. Sunt cunoscute de pildă cedările de teritorii germane către Olanda pentru a câștiga această țară în Pactul Atlantic.

Acum se anunță din Paris că americanii urzesc un plan pentru a-și impune controlul asupra regiunilor Saar și Strassburg.

În consecință ei au elaborat un sistem de control „franco-german” asupra regiunii Saar și orașului Strassburg și a suburbiilor sale.

Acest lucru e menit să stărnească vechiul conflict dintre Franța și Germania, deoarece va încuraja pe revoluționarii germani care visează înăpăieră la Germania a regiunii Saar și a provinciilor Alsacia și Lorena.

În schimb trustrurile americane vor putea dispune în voie de bogățiile acestor regiuni.

„Noi am văzut aci câmpii întinse de cereale lucrate cu ajutorul tehnicii și științei celei mai înaintate din lume”

scrie țăranul muncitor lațco Iosif din com. Sălbăgel-Severin care face parte din delegația ce vizitează Uniunea Sovietică

Din delegația țăranilor muncitori care vizitează în prezent Uniunea Sovietică, face parte și lațco Iosif din com. Sălbăgel-Severin. Acesta, văzând la fața locului minunatele realizări ale Marii Țări a Socialismului victorios, s'a grăbit să-și exprime mulțumirea față de Partid și Guvern, care i-au dat posibilitatea de a vizita câmpurile colhozice.

În acest sens, Comitetul Județean P. M. R.-Severin, a primit recent o ilustrată reprezentând Teatrul Mare de Stat din Moscova, în care țăranul muncitor lațco Iosif, scrie:

MOȘCOVA, 22 Iunie 1949

Dragi tovarăși,
„În să vă trimt multe salutări din Marea Țară a Socialismului, din Capitala ei Moscova. Noi am văzut aici ceea ce nu am mai văzut nicodată în altă parte, câmpii întinse de cereale și semănături, lucrate cu ajutorul tehnicii și științei celei mai înaintate din lume.”

Eu mă simt foarte fericit și mă străduiesc să învâd și să-mi însușesc această experiență a oamenilor sovietici, ca la întoarcerea mea în țară să contribuim cu toată energia la construirea Socialismului

LATCO IOSIF

VIZITA LUI JORGE AMADO LA UNIUNEA SCRITORILOR DIN R. P. R.

Joi seară, la orele 18,30, marele scriitor brazilian Jorge Amado, a vizitat Uniunea Scriitorilor din R.P.R., fiind primit de un mare număr de scriitori.

Tov. Zaharia Stancu, președintele Uniunii, l-a urât bun sosit în mijlocul scriitorilor.

În cadrul acestei reuniuni, Jorge Amado a făcut o largă expunere asupra literaturii braziliene, subliniind tradițiile progresiste ale acestei literaturi, precum și realizările din anii de după cel de-al doilea război mondial. D-sa a reținut îndrumările prețioase pe care Partidul Comunist Brazilian le dă tinerii generații de scriitori.

Tov. Mihail Novikov, secretar al Uniunii Scriitorilor din R. P. R., a arătat problemele noi ce se pun scriitorilor din țara noastră, evidențiind condițiile favorabile de lucru ce li se oferă pentru a se documenta și a-și duce munca de creație.

Au mai dat la urmă scriitorii Mihail Beniuș, secretar al Uniunii și Marcel Bredau.

Pregătirea și desfășurarea examenelor, un însemnat succes al reformei învățământului

Deosebindu-se fundamental de toate câte s'au dat vreodată în țara noastră, examenele dela sfârșitul acestui an școlar s'au încheiat cu un bilanț rodnic.

Reforma învățământului inițiată de Partidul Muncitoresc Român a deslășit școala burgheză și a pus temelile unei instrucțiuni publice noi cu o structură corespunzătoare nevoilor raporturi de clasă.

Atmosfera nouă, sănătoasă, care se încheagă în țara noastră a pătruns și printre băncile școlilor noastre. Un nou spirit s'a creat în relațiile dintre profesori și elevi. Între bancă și catedră s'au stabilit legături puternice de prietenie și colaborare pentru atingerii unui fel comun: însușirea disciplinelor printre o educație în spirit marxist-leninist.

La crearea spiritului nou care a început să domenească în învățământ, a contribuit în cea mai mare măsură prezența masei de băncile școlilor a copiilor de muncitori și țăran muncitori. Pătrunderea în școală în număr mare a elementelor venite din mediul muncitoresc a ajutat la introducerea unui ritm nou în muncă.

A mai contribuit la schimbarea fundamentală petrecută în școală și făurirea în cursul acestui an a U. T. M., organizația unică revoluționară a tineretului din Republica Populară Română. UTM-iștii, elementele cele mai avansate ale tineretului nostru, au desfășurat în școală steagul măreț al ideologiei marxist-leniniste învățând pe alții ceea ce ei înșiși au învățat în organizațiile de U. T. M., izvorul de viitoare cadre ale Partidului.

Aceiași schimbare s'a întâmplat în școlile elementare și profesionale odată cu înființarea organizației pionierilor. Deși create aproape de sfârșitul anului școlar, detașamentele de pionieri au început să învețe școlarii să nu sovească în fața greutăților întâmpinate în muncă, să fie respectuoși față de profesori și părinți, să-și iubească Patria, și să ia exemplu din viața prietenilor lor, pionierii din Uniunea Sovietică.

La formarea unei alte atitudini față de școală și de învățatură a contribuit în largă măsură extinderea și dezvoltarea unor noi metode pedagogice. Luptei dată de muncitori în fabrici pentru mărirea producției și îmbunătățirea calității produselor, elevii din țara noastră i-au răspuns cu declararea întrecerilor socialiste în școală. Întrecerile au redus numărul absențelor și al întârzierilor, au ridicat nivelul profesional și ideologic al elevilor.

Cu ajutorul gazetelor de pereche, elevii au învățat să mănuiască spiritul critic și autocritic. În școli au luat ființă biblioteci, cercuri A. R. L. U. S. s'au organizat cursuri de studii practice, s'au creat cercuri muzicale, tehnice, de naturalști etc.

A fost introdusă în școală metoda socialistă de muncă în colectiv. Astfel au luat naștere cercurile de meditații, menite să completeze învățatura primită în timpul orelor de curs și să pregătească elevii în vederea examenelor. Activitatea cercurilor de meditație a dat rezultate minunate.

Nicolăiță Gheorghe dela Școala Tehnică Veterinară din București era lipsit de orice noțiune din algebra, deoarece el venise dela Școala Profesională Agricolă din Armășești lăcomită, în a cărei program analitic nu figura această materie. Nicolăiță ar fi rămas corigent, căci nu i s'ar fi putut da o pregătire specială în cadrul orelor de curs și nici el n'ar fi avut posibilitatea materială să-și angajeze un preparator. Orelle de meditație, în comun cu ceilalți colegi, l-au ajutat să învețe materia pe care n'o cunoștea, și astfel Nicolăiță Gheorghe a obținut nota 8 la examenul de algebra.

Eleva Memet Suila dela Școala Tehnică Profesională de fete din Tulcea neînțelegând prea bine rostul cercurilor de meditație nu participă la ele, astfel că la un mo-

ment dat era expusă să cadă la patru obiecte. Într-o sedință a organizației U. T. M., ea fiind lămurită și l-a luat angajamentul de a frecventa regulat cercurile de meditație. La examenele de sfârșit de an, Memet Suila fiindu-și angajamentul a trecut la toate cele patru materii.

Atenția și dragostea cu care Partidul și clasa muncitoare au înconjurat școala, preocuparea permanentă de a observa CE se învață în școală și CUM se învață, au făcut pe elevii conștienți de răspunderea ce le revine, de faptele mari pe care fara întreagă le așteaptă dela ei. Cu ochii deschși la dezvoltarea politică, economică și culturală care se petrece în Republica noastră Populară, elevii și-au dat seama că ei pot învăța, și trebuie să învețe cât mai bine, pentru a deveni constructori de bază ai socialismului și comunismului. Era firesc prin urmare ca la capătul unui an de școală, desfășurat în cadrul unui alt spirit de muncă, examenele să capete un caracter cu totul nou, nemai-întâlnit în școala noastră.

Examenele de altă dată însemnau teamă pentru elevi, îngrijorare pentru părinții săraci și nepăsare pentru cei avuți. În fața catedrei, elevul fiu de muncitor sau țăran muncitor vedea în profesor, oricât de bine ar fi învățat materia, omul care caută neapărat să-l „trăntească”. Profesorii în majoritatea lor exponenți ai clasei burgheze, erau învățați să distingă elevul sărac de cel bogat și fie intuitiv, fie dintr-o cunoaștere mai „apropiată” cu părinții celui avut, lega greutatea întrebării pe care o pune de propriile sale interese. Dar chiar și acolo unde învățatorii și profesorii erau cinstiți, oameni veniți în învățământ din mijlocul poporului muncitor, puneau întrebări care se refereau la amănunt, chestiuni lipsite de importanță, rupte de realitatea vieții poporului nostru, așa cum de altfel, la rândul lor, ei înșiși învățaseră. În asemenea condiții examenele deveneau ghiciori, examene-cursă. Pe buna dreptate elevii erau îndrituiți să afirme că „examenle sunt o loterie”.

Altfel s'au desfășurat examenle scolare astăzi, după un an dela punerea în practică a reformei învățământului. Organizațiile de Partid din învățământ, UTM și organizația pionierilor au explicat elevilor că oamenii muncii din toată țara așteaptă dela ei trecerea examenelor în cât mai bune condiții pentru a corespunde speranțelor pe care masele muncitoare le pun în ei.

Elevii au luat exemplu dela tineretul studios din Marea Țară a Socialismului, Uniunea Sovietică unde elevii așteaptă cu emoție examenle, dar și cu bucurie. Așa a apărut în școală lozina „EXAMENELE SUNT O SARBĂTOARE”. Pe pereții claselor s'au ivit pancarde: „Nici un corijent, nici un repetent!” „Patria are nevoie de cunoștințele noastre”. În ziua examenelor coridoarele claselor erau împodobite cu ghirlandele verzi, iar pe catedre se înșirau buchetele cu flori. Elevii și elevele au venit la școală îmbrăcați în haine de mare sărbătoare. Primul examen, lucrarea scrisă, a început cu „Imnul Tineretului”. Pretutindeni examenle s'au transformat în entuziaste festivități.

În examenle scolare din vara aceasta între examinator și examinat s'au stabilit relații de prietenie. Întrebările erau analitice, căutau un răspuns care să îmbrățișeze capitole cât mai mari din materia respectivă. Elevul a învățat că a studia înseamnă nu a memora mecanic buchetele cărții, ci a pătrunde adânc în miezul problemei.

La examenul de limba română al clasei a VII-a dela Școala Pedagogică din Piatra Neamț elevii au scos în relief, dovadă o justă orientare politică, caracteristicile societății burgheze așa cum rees din „Momentele și schițele” lui I. L. Caragiale. Iar elevul Rotundu Vasile, pornind dela bucata de lectură „O viață nouă”, a făcut un interesant tablou al Gospodăriei Agricole din satul lui, arătând tot-

odată și rostul important al acestor gospodării în transformarea socialistă a agriculturii.

Perioada de pregătire a examenelor și chiar modul în care s'au desfășurat examenle a înregistrat însă și unele deficiențe. În unele locuri, organizațiile de bază UTM nu s'au ridicat la înălțimea sarcinilor puse de Partid și n'au reușit să antreneze în frecvența regulată a cercurilor de meditație întregul colectiv al claselor. În câteva cazuri s'au mai înregistrat tentative de „copiat”. Aceasta dovedește că organizațiile de bază UTM n'au fost acolo destul de active, lămurind masele elevilor despre vina gravă pe care o săvârșesc față de profesori și de ei înșiși cei care continuă să practice obiceiurile caracteristice școlii burgheze.

La unele examene au ieșit la iveală cazuri în care învățătorul sau profesorul s'a menținut în vechiul spirit, în spiritul examenelor „loterie”, punând întrebări de amănunt care ar fi cerut din partea elevilor un studiu mecanic, lipsit de conținut dialectic. Unii examinatori au dovedit un coborât nivel ideologic și politic, fiind deseori depășiți de cunoștințele elevilor doritori să aile în mai deaproape despre transformările istorice care se desfășoară în Republica noastră Populară și despre interpretarea marxist-leninistă a tuturor obiectelor predate în clasă.

În zilele când în țara noastră oamenii muncii construiesc socialismul, învățătorii și profesorii rămăși în urma progresului profesional și politic, înregistrat de masele corpului didactic, frânează bunul mers al școlii socialiste.

Deficiențele trebuie remediate și asta imediat. În țara acestui an, zeci de mii de învățători și profesori vor trece prin școlile de îndrumare a corpului didactic (I. C. D.). Ei au datoria patriotică de a învăța cu sârguință, de a deveni la rândul lor elevi conștienți. Învățătorii și profesorii au sarcina de a-și largi neconținut cercul cunoștințelor lor, de a studia literatura marxist-leninistă.

Membrii corpului didactic trebuie să corespundă cuvintelor lui M. I. Kalinin:

„Învățătorul jertfește elevilor săi, poporului, toată energia, toată viața sa, tot ce are mai prețios... Învățătorul, pe de o parte dă, iar pe de alta absoarbe, ca un burete, la tot ce are mai valoros poporul, viața, știința și transmite la rândul său aceste valori copiilor”.

Odată cu sfârșitul examenelor scolare, zeci de mii de tineri au făcut încă un pas înainte în pregătirea științifică și culturală pentru a întâmpina victorioși sarcinile mărețe care îi așteaptă. Este de datoria organelor Ministerului Învățământului Public și a Secțiilor de învățământ-Cultură depe lângă Comitetele Provizoriu de a analiza felul în care s'au desfășurat examenle și de a examina deficiențele care au ieșit la iveală. Trebuie ca în viitorul an școlar să se aplice părțile pozitive câștigate depe urma experienței trecute și să se înlăture deficiențele înregistrate până în prezent.

În același timp, U. T. M., organizațiile de pionieri și școala trebuie să ia din vreme măsurile necesare pentru ca vacanța de vară să fie utilă folositoare. La toamnă, deschiderea școlilor trebuie să găsească elevii odihniți, cu un mai ridicat nivel politic și ideologic, capabili să înfrunte fără greutăți un nou an de muncă. Trebuie să se găsească cea mai potrivită formă ca vacanța să nu rupă elevii de atmosfera muncii și a vieții duse în colectiv, bun câștigat în cursul anului școlar.

Trebuie create cluburi, trebuie organizate festivaluri și excursii, vacanța trebuie astfel organizată încât departe de a însemna o prăpastie între un an și altul, ea să fie puncta de legătură între două perioade de muncă.

Prin lupta poporului muncitor, în frunte cu Partidul Muncitoresc Român s'a clădit o școală nouă. Este de datoria elevilor și a părinților, ai învățătorilor și profesorilor, să ducă școala pe culmea cerută de construcția orânduirii socialiste noastre.

Sentința dela Winterthur demască încă odată guvernul elvețian ca agent al reacțiunii internaționale

Sentința dată în procesul dela Winterthur vine să confirme încă odată scopurile adevărate ale acestui proces, după ce desfășurarea lui a demascat guvernul elvețian și justiția sa ca executori fideli ai dispozițiilor venite de peste ocean. Sentința aceasta se adăogă procesului ca o concluzie firească a lui, completând seria înscenărilor provocatoare.

Justiția elvețiană a condamnat pe diplomatul român Solvan Vițianu la un an și jumătate închisoare, neoscotinând principiile dreptului internațional, neoscotinând imunitatea diplomatică și neoscotinând relațiile care existau între statul nostru și cel elvețian.

Justiția elvețiană a fost nevoită să recurgă la această sentință după ce capetele sale de acuzare au căzut, după ce l-a achitat pe diplomatul român de învinuirile de spionaj economic bazate pe mărturiile industriașului hitlerist Kares, după ce i-a arătat o iost obligată să-l achite de învinuirea de așa zis spionaj politic. În fața evidenței zdrobitoare a probelor contrare.

Guvernul elvețian prin justiția sa l-a condamnat totuși pe S. Vițianu, neavând curajul să tragă consecințele prăbușirii întregului înscenat de minciuni și calomnii esențiale cu acest prilej.

Justiția elvețiană a încercat să compenseze astfel rușinosul eșec suferit cu ocazia înscenării dela Winterthur nereușind decât să se demască mai de-șarte, să-și demască scopurile și metodele. Reacțiunea internațională, prin multele sale docile, guvernul și așa zise justiție elvețiană, a eșit însă înfrântă în acest proces, sentința dată nereprezentând decât poziția echivocă a unei acuzări înfrântă, încercând să salveze aparențele.

Procesul dela Winterthur adăogă

seriei de procese calomnioase pe care statele marțializate s'au oferit să le însceneze pentru a-și arăta fidelitatea față de patroni. Franța și-a oferit serviciile în procesul Kravenco, Elveția în procesul Vițianu. Două forme de manifestare a aceluiași furibunde campanii de atătare la război, de defăimare a celor care sunt hotărâți să aplece cu orice preț pe pacea.

Folosind metodele cele mai josnice împuntate din arsenalul fascist și al justiției „obiective” burgheze, bazându-se pe mărturiile mincinoase a unei serii întregi de escroci, fasciști și exploatarești fugiți din țară, Tribunalul dela Winterthur a căutat cu orice preț să fie la înălțimea misiunii ce i se încredințase și să nu facă de rușine „reputația” justiției elvețiene, specializată în apărarea escrocilor, a traicantilor de deșize și a tuturor scurșorilor lumii capitaliste. Magistratul dela Winterthur nu au pierdut din vedere nici de data aceasta că e de datoria lor să aplece pe oamenii de teapa lui Kares și Rămnicușanu.

Procesul cu ușile închise, împiedicarea apărării de a-și exercita funcțiunile sale, ignorarea conștientă a celor mai elementare reguli de procedură juridică, toate acestea au fost organizate pentru a servi scopurilor de defăimare josnică a țării noastre prin cuvintele mincinoase ale unor martori care nu pot decât să dezonoreze pe cei care i-au folosit.

Netemejnicia acuzațiilor aduse lui Vițianu a reeșit în mod atât de evident în cursul desbaterilor, încât însăși președintele Hassler a fost nevoit să recunoască în fața Curții că „laptele” imputate diplomatului român nu cad sub sancțiunea legii.

Aceasta n'a însemnat însă că președintele a renunțat la rolul său de

uncaltă docilă a reacțiunii internaționale. Hassler, printr-o îndolnică strategie, a ajuns până la urmă la concluzia că acuzațul trebuie condamnat, dar pe baza unei legi pe care guvernul elvețian și-a adoptat de acum înainte.

La sfârșitul acestui proces bazat pe învinuiri nefondate, cel care i-a urmărit desfășurarea, se întreabă — și e firesc acest lucru — ce a urmărit guvernul și justiția elvețiană prin înscenarea lui, ce a avut de revendicat acest guvern dela un diplomat care trebuia să se bucure de toate drepturile acordate de convențiile internaționale. Și în fața imposibilității de a considera acest proces ca reprezentând apărarea intereselor Elveției, nici care om cinstit nu poate să nu descopere caracterul provocator al procesului. Procesul Vițianu nu a servit nici poporului elvețian, nici economiei elvețiene și nici prieteniei cu celelalte popoare, prietenie cu atât mai necesară astăzi pentru Elveția, cu cât — datorită „binefacerilor” Planului Marshall — dificultățile sale economice sporesc pe fiecare zi.

Înscenarea dela Winterthur esuată în mod rușinos pentru guvernul elvețian și pentru patronii săi, din Wall-Street, a fost menită să servească scopurilor imperialismului agresiv, al reacțiunii internaționale angajată astăzi în campania de pregătire a unui nou război, prin semănarea neîncrederii între popoare.

Aceasta este explicația întregului proces, precum tot acestui fapt se datorează darea unei sentințe cu orice preț, a unei sentințe care nu face decât să condamne pe acela care au pregătit-o.

Em. Giurgea

De la munte la mare

GOVORA, loc de odihnă pentru oamenii muncii

Băi moderne și serviciu medical pentru muncitori. Organizarea timpului liber

A seară într-o regiune de un pitoresc minunat, cu poziții splendide și o climă foarte plăcută, Govora este una din cele mai frumoase stațiuni balneo-climaterice din țară. Pe vremea regimurilor ca. pitaliste, ea fusese destinată exclusiv și burgheziei paraziților, coș și risipa și câștigurile neobținute stăruie dintr-un clasel muncitoare.

Grija pentru sănătatea muncitorilor

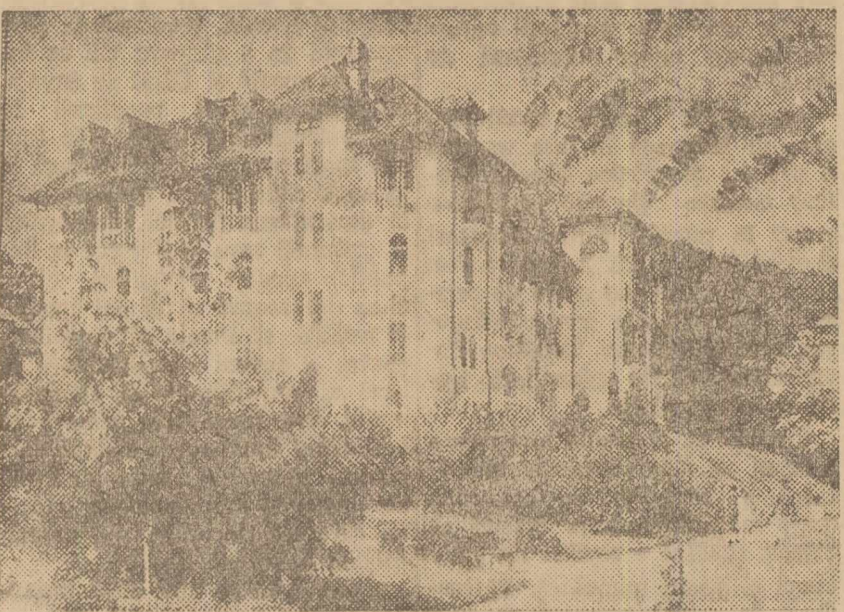
Alături de aceste comori naturale, modul în care CGM a organizat serviciile, asigură elementele principale pentru muncitorii să folosească fiecare zi din plin pentru sănătatea și odihna lor.

Săliile de mese dela vile sunt într-o stare de igienă perfectă, fiind

în acest sens excursiile dese, organizate de Biroul Local de Turism dau posibilitatea celor dornici, să cunoască împrejurimile minunate ale Govorei.

De vorbă cu muncitorii veniți la odihnă

Într-una din zilele trecute am întâlnit pe tov. Rosari Iosif, maestru fierar la Exploatarea minieră Valea

Hotelul de Stat din Govora

amenajate cu toate cele necesare. Erau este deosebit de bine pregătite și consistente.

Un serviciu medical complet, asigură controlul sănătății muncitorilor. Personalul medical stă la orice oră la dispoziția muncitorilor pentru a le da sfaturi medicale, pentru a îndruma spre ape minerale, băi iodate sau cură de odihnă, etc. De asemenea farmacia de serviciu este prevăzută cu toate specialitățile farmaceutice și stă în permanență deschisă.

Instalațiile de băi obizuite au fost reparate și funcționează în bune condiții. Ele sunt puse la în demna muncitorilor.

Organizarea timpului liber

Echipe sindicale de teatru, coruri sindicale și artistice, echipe culturale sau de dansuri naționale oferă săptămânal muncitorilor, din stațiuni, spectacole bine organizate, care sunt mult apreciate de către muncitori.

Deosebit de abundentă, buna lor organizare, faptul că sunt înzestrate cu diverse locuri de fac foarte mult căutate de muncitori. La îndemână le corărilor, evidențiatilor și colonilor stă în permanență o bibliotecă bogată, cuprinzând cărți de literatură, de ideologie, marxist-leninistă și de specialitate. Nicl sporturile nu au fost neglijate.

Rogile, decorat cu Ordinul Muncii. Era nespuse de fericit că după 37 ani de muncă, Partidul L.a dat posibilitatea să vină în aceste locuri frumoase.

Deosemeni tov. Meza Ștefan, evidențiat în munca de miner scobitor, ne-a declarat că mulțumește P.M.R. pentru grija acordată clasel muncitoare, trimțând muncitorii la odihnă, acolo unde în timpul regimurilor capitaliste nu ajungeau decât ei ghiftulți.

Tov. Basi Alex, miner la minele de cărbuni Lopea și tov. Bulica C. miner din Valea Jiului, ne-au declarat:

„Suntem recunoscători Partidului, C. G. M. și Guvernului pentru grija pe care ne-o poartă nouă, oamenilor muncii. Suntem recunoscători pentru felul în care ne-au organizat timpul liber aci.

Manifestările culturale ne-au făcut să uităm de greutatea și ne simțim în tărâș, gata pentru a depune noi eforturi în muncă.

„Să nu uităm totuși — a adău, gar apoi Bula C. — un lucru: că dacă astăzi ne putem bucura cu toții de aceste frumuseți, este numai datorită P. M. R. care a știut să conducă clasa muncitoare, poporul întreg pe drumul drept al construirii socialismului.”

V. BREBU
correspondent

COMITETELE PROVIZORII LUPĂ PENTRU ÎNTĂRIREA VIGILENȚEI DE CLASĂ

La o fabrică forestieră din Sianci-Moldova, Comitetul Provizoriu al comunei a descoperit printr-un pământ fabricat pe un chibbur, care era și proprietar al unei vile din stațiune cu 40 de camere.

„Un lup păzește stăna” și-au spus îndușii muncitorii alungându-l pe chibbur din mijlocul lor. Muncitorii au luat imediat după acela măsuri pentru întărirea vigilenței în fabrică.

Pe toate căile dusmanul de clasă încercă să submineze cuceririle regimului nostru de democrație populară, să izbăească în interesele vitale ale clasel muncitoare. În lupta tot mai aprigă care se duce sub conducerea Partidului, muncitorii și țărarii muncitori demască zi de zi tot mai mulți chibburi, spioni și speculanți, ca și pe unel-tale acestora. Comitetele Provizorii au în această luptă una dintre cele mai înalte poziții.

Exemplul Comitetului Provizoriu al comunei Sianci-Moldova este edificator în această privință. Având un contract permanent cu organizația de Partid, păstrând o strânsă legătură cu țărănimea muncitoare, a reușit să demască o serie de noi uneltiri odioase ale chibburilor din stațiunea Sianci-Moldova. Dăcând o acțiune dușmănoasă de boicotare a măsurilor privitoare la colectările de lapte, chibburii au lansat avonul că se va lua dela țărani tot laptele și chiar vacile, îndemnându-i să-și tale vacile.

Comitetul Provizoriu sesizat de acest fapt s-a deplasat în comuna Cerdac și Biserica și a arătat țărănilor muncitori că adevăratele intenții ale chibburilor sunt acestea de a stingeri a. provizionarea cu alimente a muncitorilor veniți în stațiune pentru odihnă.

Țărarii muncitori înțelegând bine acest lucru au declarat că ei vor furniza cu bucurie lapte pentru muncitori, și din stațiune. Mai mult, convins ei înșii de adevăratele intenții ale chibburilor, au demascat cu acelaș prilej pe câțiva dintre ei: Petre Lazăr, Andrei Știoghi și a.

Înarmat cu același ascuțită vigilență, Comitetul Provizoriu a descoperit o serie de protejați ai fostelor regimuri strecurate în posturile de răspundere ale unor instituții. Astfel la cooperativă „Furnica” contabilul era chibbur și din această pricină cooperativă funcționa prost. Comitetul Provizoriu a demascat de asumen pe speculantul Gh. Furtună care se strecurase în postul de furnizor al Ministerului Sănătății.

Esecurile pe care neîncrețat dușmanul de clasă le suferă dovădese cu prosinșită că oamenii muncii măneșe din zi în zi mai bine, arma vigilenței. Comitetele Provizorii ca cea mai largă organizație de masă, le revine importanța sercină de a cultiva și întări spiritul de vigilență al oamenilor muncii.

Gh. I.

LA CARIERELE CENTRULUI DE EXPLOATARE-CONSTANȚA

ECHIPILE ILARIE CRACIUN, ANTON ȘI NICOLAE IONESCU ȘI-AU ÎNDEPLINIT NORMA ANUALĂ ÎN 4 LUNI

CONSTANȚA. — Muncitorii dela Centrul de exploatare al carierelor Constanța îndrumați de organizația de Partid și antrenai în întrecerile socialiste au depășit cu 418 la sută planul la extras huma brută din cariere, cu 26 la sută la creta măcinată, cu 290 la sută la cuarț și cu 61 la sută la piatră de construcție. Cele mai însemnate depășiri le-au obținut echipele Ilarie Craciun, Anton Ionescu și Nicolae Ionescu dela cariera Basarabi, care muncind în mod rațional și neprecupețind niciun efort, au reușit să realizeze în patru luni, norma pe anul 1949.

Realizări în afară de plan

Având comenzi dela diferite fabrici din țară, muncitorii au trecut la munci în afara planului, pentru a asigura aprovizionarea cu materii prime a unor întreprinderi care sunt angajate în realizarea Planului de Stat.

Astfel ei au extras 104 tone ocru galbenă, 37 tone ocru galben măcinat, 28 tone ocru roșu măcinat, 2905 tone cretă brută și 10 tone nisip roșu pentru turnătorii. Deasemeni ei au mai extras 507 tone de piatră de var, 816 tone pietriș mărunț și 188 tone de var bulgăre.

Pe lângă aceste însemnate depășiri de norme și realizări peste plan de producție stabilite, s'a mai făcut o economie de regie care se ridică la circa 8 milioane lei.

O lipsă a conducerii și comitetului sindical este acea că muncitorii fruntași și cei care au dat dovadă de spirit de inițiativă, n'au fost stimulați prin sistemul primelor de producție.

Deasemeni gazețele de perete organizate pe subiecte n'au reușit să îmbrățișeze toate aspectele din câmpul muncii respective și a populariza pe muncitorii evidențiați.

NICOLAE VASILU
coresp. voluntar

In câteva rânduri

SEMNICATIV pentru modul cum au înțeles să-și însușească disciplina și morală de pionier este cazul elevilor pionieri Bărcă, Mihai și Viorica Constanținescu din Buzău, care găsind un plic cu acte oficiale de valoare, l-au dus la Comitetul Provizoriu.

Amblu elevi au fost citați pe toate școlile din oraș. (H. HOLDEA).

COMUNA Saului, jud. Mureș este săracă în apă bună de băut. Chibburii au găsit și în acest lucru un mijloc de exploatare a oamenilor muncii. Astfel chibburul Ormenisan Ioan s'a construit în urmă cu ani o fântână și cine se aprovizionează cu apă dela proprietar era obligat să-i presteze două zile de muncă pe an, bine înțeleasă fără plată. Ținând seama că dela fântâna lui Ormenisan se alimentează peste 30 familii de țărani muncitori, se poate lesne deduce că aceasta își lucrează pământul în fiecare an, fără a plăti niciodată mâna de lucru...

FOARTE instructiv pentru cunoașterea felului de muncă și viață a muncitorilor dela Gospodăriile Agricole de Stat și dela Stațiunile de Mașini și Tractoare s'au dovedit excursiile și vizitele organizate de Județana P. M. R. Teodorean, 65 țărani și țărănec muncitoare din Slobozia Mândra au vizitat G. A. S. Lița, Mavrodin și S. M. T. Nanov. Cei trei, împreună cu țărarii comunațea și povestesc și altora ce au văzut, l'au plicuit îndosebi lanurile de grâu și porumb, orezăriile și parcul de vite. Astfel de vizite s'au făcut și la Gospodăria „23 Martie” de țărani muncitori din comuna Vârtoaje. Întrucât la această Gospodărie, minșeau chibburii... că este un smeu în cale. Câmpul Cultural din com. Otteni-Vârtoaje a dat piesa „Zică lumea ori și ce, eu nu cred în farmece.” S'a vorbit apoi despre superstiții, formarea ploii și despre trîznire, auditorul aplaudând zvonile la adresa acelor care mai cred încă în viorurile lansate de dușmanul de clasă (TUDOR MITRICA).

PRIMITA cu entuziasm în Jumea

țărănilor muncitoare și mijloace, legea reducerii impozitelor datorate din trecut, a dat la iveală o serie de matrapazăcuri și uneltiri ale chibburilor, care căltau prin ofice mijloace să lo-vească în țărănimea muncitoare.

Astfel e caz l' perceptorului chibbur Dumitru Dan din com. Ulimeni-Buzău, care a prelus unu muncitor suma de 2000 lei pentru o datorie de 36 lei, cum a reieșit din cercetările ulterioare. Cu acest prilej s'a stabilit că perceptorul se îndelețește și cu felierea pensionarilor și oțanilor de război, reținând de fiecare pensie câte 1000 lei inclusiv carnete de pensii pentru a nu putea fi descoperit.

S'au găsit astfel la activul perceptorului fraude de 110.000 lei.

Demascat ca dușman al poporului, perceptorul chibbur a fost îndepărtat din serviciu și delerit justiției.

DELEGAȚIE de reprezentanți ai vieții politice, culturale și administrative din localitatea Boril din Bulgaria a vizitat orașul Caracal.

Odată cu această delegație au sosit și echipele sportive de volley și foot-ball din Boril care au susținut două matchuri amicale cu localnicii. (E. POPESCU).

UN număr de 20 pictori din Craiova, răspunzând la chemarea secțiunii I. P. M. R. și-au luat angajamentul de a ornamenta prin muncă voluntară întreprinderile Otteni, Buceviț, Ceremeleca și Uzinele Comunale.

Ei vor decora interioarele și exteriorul cele cu desene, picturi și lozinci mobilizatoare.

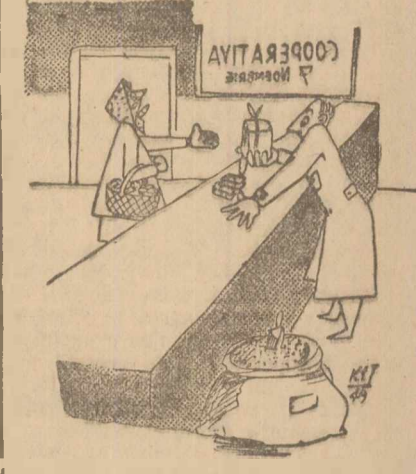
Această muncă va fi pentru pictorii craioveni și un prilej de a cunoaște îndeaproape realitățile din întreprinderile socialiste. (GH. TUDOSE).

Muncitorii dela fabrica de tu-

tun din SE. GHEORGHE, au pus în circulație, în cinstea concursului cultural din județ, oinel milioane de fișuri „Cultura”. La această acțiune au contribuit prin muncă voluntară toți muncitorii fabricii.

Datorită ritmului în care muncitorii au lucrat, cele oinel milioane de fișuri au putut fi expediate în două zile.

Echipa artistică a sindicatului funcționarilor particulari din Buzău s'a deplasat la saratorul de tuberculoși „Nifon” unde a dat un foarte reușit festival, compus din cântece și dansuri și o plesetă de teatru.

Cumpărătura: — Tovarășe, în felul acesta zahărul devine scump.

Pe marea hartă a lumii, evenimentele din ultimele luni au delimitat și mai mult forțele celor două lagăre în luptă, slăbind pozițiile lagărului imperialist, în măsura în care pozițiile lagărului democrat — în frunte cu Uniunea Sovietică — s'au întărit.

Susținute campanie propagandistică, prin care imperialistii urmăreau, în acelaș timp, calomnierea Uniunii Sovietice și a lagărului democratic — pentru spargerea unității oamenilor muncii — și împingerea omenirii spre al treilea război mondial, s'a lovit de voiața neînfrântă a popoarelor.

Popoarele lumii, care nu vor o nouă viașare de sânge, — de pe urma căreia s'ar mări doar profiturile magnatilor imperialismului — și-au afirmat la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii, care a avut loc la Paris și la Praga, neclintita lor voiață pentru cauza păcii și a securității popoarelor.

În fața uriașului front, strâns în jurul Uniunii Sovietice — bastion al păcii — imperialistii apăsători la un nou război au trebuit să dea înapoi.

Acasta explică clar de ce a fost posibilă convocarea Consiliului Ministrilor de Externe a celui funcționar a fost împiedecată timp de un an și jumătate, și mai ales faptul că sesiunea ținută la Paris a fost încheiată cu un acord care, deși parțial, e prețios pentru consoliidarea păcii.

Țările occidentale — prin cei trei miniștri de externe — au trebuit să cadă de acord cu Uniunea Sovietică, pe o serie de probleme, care constituiau „catal de bătăie” al apăsătorilor la război.

Progresele realizate în întocmirea tratatului de pace cu Austria și măsurile luate pentru usurarea relațiilor interzone în Germania, ca și vorbim numai de acestea, arată conștient pe care au trebuit să le facă oțanții la Paris, datorită — în bună parte — creșterii luptei pentru pace a popoarelor.

Dar nu numai atât.

A șasea sesiune a Consiliului Ministrilor de externe a mai avut ca rezultat — constituind un mare succes al Uniunii Sovietice și al forțelor păcii — hotărârea de a se relua întrunirile periodice ale Consiliului. Ori, în fapt, această hotărâre corespunde punerii în calea pregătirilor de război a unui din cele mai puternice instrumente de colaborare, pe care imperialismul au încercat, în repetate rânduri, să-l distrugă.

LUPTA dintre cele două lagăre îmbracă forme din cele mai variate. Succesele tot mai mari ale URSS și ale țărilor de democrație populară pe deoparte, grevele din ce în ce mai ample din Statele Unite și din toate țările cu influență dolărușului luptele de eliberare din coloniile de altă, sunt doar fragmente epocale din uriașă bătălie care se dă și care se va termina cu zdrobirea forțelor învinsului și obșcurării lumii, cu triumful forțelor lumii și progresului, care apără civilizația lumii.

În această luptă, precei noastre îi revine sarcina de a zădărnici calomniile dușmanului de clasă, de a lămur marea, de a spune lucrurile pe adevăratul lor nume, de a combate zi de zi, pe un front, unde armele imperia listelor sunt din cele mai variate și din cele mai veni noase.

Cum a corepsuns presa din provincie acestei sar cini? — muncitorii ziarelor a fost circumscrisă — cu foarte mult — în cuprinderea, în proporții mai mari

Revista presei din provincie

sau mai mici, a telegramelor externe, adică a sectorului știri informativ. Majoritatea ziarelor au fost în schimb sgarite — ca să nu spunem altfel — în comentarii, în cronici cu caracter internațional, deși le stătea la dispoziție un material bogat, pentru care opinia publică manifestă un vi interes.

Fără îndoială, sunt și ziare care au făcut excepție dela această regulă. Bunoară, „LUPȚĂTORUL BANATEAN”, din Timisoara care, de regulă săptămânal, publică câte un chenar cu subiect internațional, sau unșori — o dăpt rar — este un articol.

În vorba de cel de o muncă pozitivă care trebuie subliniată.

Dar această muncă nu a fost în totul satisfăcătoare, căci ziarul timișorean nu a atacat todeuna problemele de imediată actualitate, adică alele ordinea zilei.

În ultima vreme, în chenarele prezentate, „LUPȚĂTORUL BANATEAN” s'a ocupat de scăderile dela bursa din New York, de unele aspecte din țările în care planul Marshall a încheiat bilanțul primilor doi ani de existență, de problema linșajului în Statele Unite. Aceste teme reprezintă, fără îndoială, aspecte din lagărul imperialist care nu sunt lipsite de interes.

Dar tratarea lor nu trebuie să corespundă cu neglijarea principalelor probleme existente, care s'au impus pe primul plan.

Ziarul timișorean ar fi putut și ar fi trebuit să se ocupe, de exemplu, de rezultatele Consiliului ministrilor de externe dela Paris, de pregătirile în vederea Congresului Federației Sindicale Mondiale dela Milano — și anume de conferințele de constituire a Departamentelor Profesionale Internaționale, care s'au ținut în Franța, Italia și Cehoslovacia, — de victoria repurtată de oamenii muncii din Franța, care au obligat Adunarea Națională Franceză să respingă cererea de ridicare a imunității parlamentare a lui Maurice Thorez, de agravarea situației economice în țările capitaliste, care — toate — au însemnat lovituri grele pentru imperialistii.

Aceste probleme au scăpat ziarului timișorean, care s'a concentrat asupra unor aspecte lătrălnice ale luptei dintre cele două lagăre.

GREȘELI în genul celor făptuite de „LUPȚĂTORUL BANATEAN” — proprii și altor ziare din provincie — nu sunt întâmplătoare.

Ele se datoresc neadâncirii problemelor, unui fel mecanic de a duce muncă, în care scrierul devine o obligație profesională, în locul unei participări vii la o luptă de uriașă încredere.

Ceeace se înregistrează astăzi pe eșichierul internațional, fie la New York, fie la Paris, fie în Vietnam au în Grecia, în cele mai depărtate colțșoare ale globului, nu sunt manifestări izolate, care nu ne priveșc.

Toate sunt aspecte felurite ale acelașii lupte, care de se manifestă în muntii Greciei, în pădurile Indoneziei, pe Câmpiile Chinei sau în inima țărilor capitaliste, ne interesează de aproape.

Acest amănunt de mare preț se pare că a scăpat presei din provincie, care s'a situat pe o poziție de nepar-

ticipare la această bătălie. Minerul grevist din Franța, marinarul grevist din Canada, luptătorul pentru democrație din Grecia sau din Spania, ca și milioanele de oameni ai muncii orișice până la sufocare de exploatarea capitalistă — din orice țară s'ar găsi — formează un tot unitar cu oamenii muncii din țările de democrație populară, care au început să construiască socialismul, cu cei din Uniunea Sovietică, care zidesc primele cărămizi ale orânduirii comuniste.

CONSTATARILE prieluite de analiza ziarului „LUPȚĂTORUL BANATEAN” sunt valabile — chiar în măsura mai mare — pentru aproape toate ziaarele din provincie.

Am putea cita, de exemplu, ziarul „ZORI NOI” din Petroșani, sau „DOBROGEA NOUĂ” din Constanța, care în decursul lunii Iunie n'au avut nici un comentariu internațional și nici măcar revizit articol.

După cum insuficientă a fost și activitatea desfășurată de ziarul „PATRIOTUL” din Arad care, din vastitatea de probleme ce-i stă la dispoziție, în singurul chenar scris n'a tratat aspecte la zi ale politicii internaționale.

Ziaarele din provincie trebuie să facă o serioasă cotitură în această direcție. Ele trebuie să se preocupe de cuprinderea și prezentarea activității internaționale în cu totul alte condiții decât până acum.

Activitatea lor trebuie îndreptată atât spre sectorul informativ cât și spre cel al combatitorilor.

Sectorul informativ, ca să vorbim întâi de acesta, trebuie pus în valoare mai mult și mai bine decât până acum.

Se recomandă pentru aceasta ca telegramele să fie grupate într'un singur loc — acolo unde nu există o pagină specială — folosindu-se și pagina întâia pentru cele care corespund unui eveniment de mare importanță.

Deasemeni, această muncă trebuie făcută în așa fel încât știrile externe să nu fie limitate la doar 3-4 telegrame mari, care să epuizeze spațiul destinat rubricii externe.

Dacă prezenta acestora este absolut necesară cu respectarea integrală a textului, celelalte telegrame de actualitate trebuie rezumate și cuprinse într-o rubrică în genul celeia pe care o are, de exemplu, „ZORI NOI” — intitulată „Buletin Extern” — sau „LUPȚĂTORUL BANATEAN” din Cluj, care are o rubrică asemănătoare: „Știri scurte”.

Grupajul și rezumarea unora dintre telegrame va permite ca materialul să poată fi urmărit în condiții din cele mai valabile.

Sectorul informativ trebuie să fie dublat cu o cronică internațională, eventual săptămânală și, pe cât se poate, cu dată fixă de apariție — de preferință Dumineca.

Această cronică — care nu poate și nu trebuie să excludă apariția unor chenare sau articole cu subiecte de politică internațională — va cuprinde o trecere în re-

vista a evenimentelor înregistrate în săptămâna respectivă.

Bineînțeles, nu va fi o simplă prezentare cronologică a faptelor, ci un comentariu serios, adănc, din care cititorul mai puțin în curent cu aspectele — și dedesubturile — problema lor externe să-și facă o bună complexare a cunoștințelor lui.

PENTRU îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale salariaților, a fost instituit, pe lângă fiecare întreprindere de Stat, un „Fond al Directorului”, care se realizează din beneficiul întreprinderii respective.

„Fondul Directorului”, așa cum a fost conceput, constituie un stimul pentru oamenii muncii, căci — strâns legat de mersul producției — el îi îndemnează la întreprinderea la care lucrează.

Cu cât eforturile lor sunt mai fructuoase și întreprinderea devine mai rentabilă, „Fondul Directorului” crește, căci cota procentuală revine din beneficii mai importantă.

Care este destinația „Fondului Directorului”? El este utilizat pentru creșe, cluburi, cantine, locuințe, pentru premii (acolo unde este vorba de o activitate excepțională), excursii, festivități, sport, activitate culturală etc., fiind gospodărit de directorul întreprinderii, împreună cu comitetul sindical.

Prin destinația lui se vede clar că el contribuie eficient la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale salariaților, în măsura în care ei se preocupă serios de interesele întreprinderii lor.

În ultima vreme, în ziaarele din provincie au început să apară relatări asupra felului în care unele întreprinderi folosesc acest „Fond”.

Ziarul „DRUM NOU” din Brașov, ocupându-se în tr'un reportaj de bună realizare a fabricii „Tâmpa” unde planul pe trimestrul II a fost depășit cu șase zile înainte de termen, scrie:

„Rodele eforturilor muncitoarelor și tehnicienilor concretizate în beneficiile întreprinderii, s'au refrănt — prin „Fondul Directorului” — asupra condițiilor de trai și de muncă al acestora.

Până acum au fost împărțite prime pentru frunțașii producției, în valoare totală de 97.000 lei. Trei inovatori vor fi deasemeni premiați.

Tot din Fondul Directorului s'a amenajat un club cultural al fabricii, o popicarie — aci s'a depus și muncă voluntară — și s'au cumpărat medicamente pentru muncitorii bolnavi, în valoare de circa 20.000 lei”.

Din prezentarea făcută de ziarul brașovean, se vede clar că de folositor a fost întrebunțat „Fondul Directorului” la fabrica „Tâmpa”, unde eforturile muncitoarelor și tehnicienilor au creat beneficii care, în parte, le-a revenit imediat.

Folosirea „Fondului Directorului” trebuie însă să fie legată de o bună gospodărie a lui. Repartizarea nu poate și nu trebuie făcută la întâmplare, ci cu respectul nevoilor oamenilor muncii din întreprinderea respectivă. Adică trebuie să se țină permanent seama de importanța îmbunătățirilor urmărite.

Unele întreprinderi se abat însă dela această regulă,

dovedind o oarecare ușurință în manipularea „Fondului”.

Astfel, tot ziarul „DRUM NOU”, scriind despre felul cum a fost folosit „Fondul Directorului” la „Rafinăria Muntenia” arată că au fost repartizați: 30.000 lei pentru îngrijirea sănătății, 30.000 lei pentru dotarea cu cărți a bibliotecii, 30.000 lei pentru premierea a cinci muncitori fruntași și 100.000 lei pentru echipamentul necesar echipei de fotbal, box, volley și popice.

O asemenea repartizare nu ni se pare deloc justă și ziarul brașovean ar fi trebuit să adopte o poziție critică față de constatarea făcută.

La „Rafinăria Muntenia” s'au alocat 90.000 lei pentru îngrijirea sănătății, pentru cultură și pentru premierea muncitorilor fruntași — deci pentru trei probleme din cele mai importante, în timp ce numai pentru sport s'au destinat 100.000 lei.

Fără îndoială că sportului, care la noi a fost ridicat la nivelul unei probleme de Stat, i se cuvine o deosebită atenție. Aceasta nu înseamnă însă că el poate sau trebuie să pună în umbră toate celelalte sectoare sociale.

La „Rafinăria Muntenia” sportul este ținut în mare stimă.

Foarte bine.

Dar ziarul brașovean ar fi trebuit să cerceteze dacă la întreprinderea respectivă nu mai este nimic de făcut pentru locuințele muncitorilor, pentru creșe, pentru cantină, pentru grădinițe, sau altele.

Felul în care a fost folosit „Fondul Directorului” aici te invită să crezi că toate aceste probleme au fost total rezolvate, și că, în actualitate ar fi rămas numai cea a sportului.

★

Aprovizionarea populației muncitoare în comunele urbane:
CONSTANTA, TIMIȘOARA, ORĂȘTIE și CÂMPINA

JUDEȚUL BRAILA: Aprovizionarea populației muncitoare
cu lemne de foc

JUDEȚUL BOTOȘANI: Măsură pentru îmbunătățirea
abrovizionării cu pâine, lapte și carne

JUDEȚUL DAMBOVIȚA: Noi magazine de Stat
însfiiutate în comunele urbane

COMUNA URBANĂ BRAȘOV: Inițierea a trei restaurante
de Stat

COMPLETAREA BULETINELOR DE EXPEDITII POSTALE

INTÂLNIREA SCRITORILOR DE LIMBA IDIȘ CU CITITORII LOR

OBLIGATIVITATEA CONTRACTELOR SCRISE

Stiri externe

UNITĂȚILE DE PARTIZANI CHINEZI AU INTERRUPT TRAFICUL FEROVIAR ÎNTRE CANTON ȘI GIANG SU

i externe

DE PARTIZANI CHINEZI

UL FERROVIAR INTRE CANTON SI GIANG SI

WALL-STREET-UL SUSTINE
DESVOLTAREA FASCISMULUI IN STATELE-UNITE

AUTORITĂȚILE ENGLEZE PERSECUTĂ PE MARINARI ȘI DOCHERI GREVIȘTI

privitoare la îmbunătățirea condițiilor de muncă și salarizare în conformință, greva muncitorilor feroviare continuă.

În uralele nesfârșite ale celor 20 de
neri utemiști dela secția III strungăre
sectingul a luat sfârșit.

Dispozițiunile decretului nu s
plică întreprinderilor și organiza
țiilor economice particulare, în ra
orturile dintre ele

Comitetul industriei îngreună a preluat peste 50 fabrici, zece antreprenori și 17 întreprinderi cu peste 600 mii muncitori. Printre acestea s-au găsit trustul textil din China cu peste 35 fabrici ale sale, societatea pentru producția de mașini textile în China, societatea pentru producția tutunului și farmacia centrală.

«VOM LUPA PENTRU LICHIDAREA INFLUENȚELOR COSMOPOLITE ÎN CULTURA ȘI ȘTIINȚA NOASTRĂ NAȚIONALĂ»

ERI AU AVUT LOC ÎN CAPITALĂ ALTE MEETINGURI ÎN CARE S'A DESBĂTURAT HOTĂRÂREA PREZIDIULUI ACADEMIEI R. P. R.

Hotărârea Prezidiului Academiei R. P. R. pentru o justă orientare a activității științifice, precum și expunerea prof. Traian Săvescu, președintele Academiei R. P. R., continuă a fi dezbătută în adunări ale institutelor universitare din Capitală.

La aceste adunări participă: academicieni, profesori, conferențieri și asistenți universitari, precum și un mare număr de studenți.

Membrii corpului didactic și studenții din facultățile de Filologie, Filozofie, Psihologie, Pedagogie, Istorie-Geografie și al Institutului „Maxim Gorki”, adunați în ședință plenară au votat o moțiune prin care „salută cu adâncă satisfacție raportul prezidiului Academiei R. P. R. din 28 Iunie 1949, care ne dă indicații prețioase — pe linia trasată de Partidul Muncitoresc Român — asupra modului în care trebuie să ducem muncă științifică și de educare a tinerelor cadre, pentru a contribui cât mai mult la construirea socialismului în scumpa noastră patrie, Republica Populară Română”.

Moțiunea continuă:

„Conștiința de fapt că în lupta dintre lagărul păcii și al socialismului și lagărul imperialismului care pregătește un nou război, cultura și știința sunt arme deosebit de puternice, pentru a întări și mai mult lupta poporului nostru — factor activ în lupta pentru pace și socialism — ne luăm angajamentul să cugetăm și să folosim experiența bogată a științei și culturii sovietice, cea mai înaintată din lume, știind că numai astfel putem să dezvoltăm în mod creator știința și cultura în țara noastră în slujba poporului, știind că numai astfel vom putea îndeplini sarcina de mare importanță științifică și politică a lichidării influențelor cosmopolite în cultura și știința noastră națională.

În adunarea la care am luat parte corpul profesoral, personalul didactic al Institutului de Artă din București, după ce s'a ascultat prelucrarea raportului secțiunii de științe medicale a Academiei R. P. R. și expunerea prezidiului Academiei pentru o justă orientare a activității științifice în R. P. R., s'a votat o moțiune prin care: „considerând

că în domeniul artelor mai sunt încă de semnalat multe din devierile și din slăbiciunile pe care le demască și le condamnă hotărârea Prezidiului Academiei R. P. R. cercetând domeniul științific considerând că arta, întocmai ca și știința, sunt baricade ale bătăliei ideologice în cadrul înlăturării revoluției culturale în țara noastră, sector al muncii și luptei de construire a socialismului, cei prezenți, ascultând raportul tov. rector Marcel Bresslau, precum și discuțiile la raport ale tov. profesori și studenți, profesori, corpul auxiliar și studențimea din Institutul nostru își dau angajamentul să lupte cu toate puterile pentru a lichida cu rămășițele nesăturate ale trecutului și de a contribui în mod activ la introducerea și aprofundarea unei juste orientări a activității artistice și pedagogice, pe calea slujirii patriei și a poporului, sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, pentru a face din artiștii creșcuți în școala noastră adevărați „ingineri ai sufletului omenesc”, constructori conștiinței al unei arte „naționale în formă și socialistă în conținut”.

ȘEDINȚA COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

(Urmare din pag. 1-a)

rea mișcării pionierilor în toate școlile în centrele de județ și în centrele de

Expunerea tov.

La al doilea punct al ordinii de zi, a luat cuvântul tov. Gheorghe Florescu, secretar al C.C. al U.T.M. care a făcut o expunere cu privire la participarea delegației C. C. al U. T. M. la cel de al XI-lea Congres al Comsomolului.

Tov. Gh. Florescu a arătat că trăsătură caracteristică a Congresului a constituit-o manifestarea dezvoltării neîntârziată și a dragostei fierbințe a delegației comsomoliste, față de Statul Sovietic, față de Marele Partid Comunist (b) și față de genul omenirii muncitoare — tovarășul STALIN. Congresul a evidențiat minunate succese ale comsomoliștilor în lupta pentru construirea

plasă, odată cu începutul noului an școlar și la îmbunătățirea calitatii a muncii organizațiilor de pionieri.

Gh. Florescu

comunistului, înalte calități morale ale tineretului sovietic.

După ce a înfățișat activitatea depusă de U.T.M. pentru popularizarea lucrărilor celui de al XI-lea Congres al Comsomolului, tov. Gheorghe Florescu a subliniat că o sarcină de bază a U. T. M. este intensificarea muncii de popularizare a mărețelor realizări ale tineretului sovietic, însușirea întregii muncii și mai mare decât până acum a bogatei experiențe a Comsomolului, cultivarea în inimile tineretului a dragostei fierbințe pentru Marea Uniune Sovietică și eroicului ei lănet, pentru mărele conducători și dascăli ai omenirii muncitoare — tovarășul STALIN.

Raportul tov. Pavel Lala

La cel de al III-lea punct al ordinii de zi, a luat cuvântul tov. Pavel Lala, secretar al C.C. al U.T.M. care a înfățișat raportul cu privire la reînscriserile membrilor Uniunii Tineretului Muncitor. Prima fază a acțiunii de reînscrisere a membrilor U.T.M. dela cadrele de conducere centrale și până la conducerea

organizațiilor de bază, înțelegându-se în urma hotărârilor Congresului de uniificare a adus la eliminarea elementelor necorespunzătoare strecurate în rândurile U.T.M., la întărirea compoziției de clasă a organelor de conducere ale organizațiilor la întărirea politico-organiza-

torică a U.T.M. și la creșterea prestigiului său în rândurile tineretului muncitor din țara noastră.

Rezultatele primei etape permit trecerea la a doua etapă a acestei acțiuni, reînscriserea generală a membrilor organizației și eliberarea de noul carac de membru.

După ce s'au propus măsuri menite să asigure buna desfășurare a acțiunii de reînscrisere, s'a accentuat că reînscriserea generală a membrilor trebuie să ridice și mai mult autoritatea U. T. M. în rândurile maselor largi ale tineretului muncitor reorganizat încă, să mărească aportul întregului tineret muncitor din R.P.R., în lupta condusă de Partidul Muncitoresc Român pentru construirea socialismului în țara noastră.

În încheierea raportului său tov. Pavel Lala a propus ca, deoarece un mare număr de tineri evidențiat în acțiunile organizației își manifestă dorința de a deveni membri ai Uniunii Tineretului Muncitor, acolo unde se termină reînscriserea membrilor, să se treacă de îndată la primirea de candidați.

În cadrul discuțiilor la rapoarte au luat cuvântul mai mulți membri ai C.C. al U.T.M., care au făcut diverse observații și propuneri menite să îmbunătățească activitatea organizației în domeniile imbrățișate de raport.

DESVOLTAREA ȘTIINȚEI NOASTRE ESTE STRÂNS LEGATĂ DE LUPA ÎMPOTRIVA COSMOPOLITISMULUI

(Urmare din pag. 1-a)

mitel științe pure, pe care oamenii de știință educați în mentalitatea burgheză, au promovat-o.

Hotărârea Prezidiului Academiei R.P.R. erată lămurit oamenilor o știință din țara noastră că trebuie să lupte împotriva acestei atitudini fundamentale greșită în problema

de știință; că ei trebuie să se îndrepte spre o activitate care să folosească poporului, să ușureze viața oamenilor, să asigure progresul social.

Hotărârea Prezidiului Academiei R.P.R. ne demonstrează încă odată că nu poate să existe o „știință pură” și o „știință aplicată”, ci o singură știință, aceea care aparține

poporului muncitor, care este pusă în slujba intereselor sale.

Hotărârea Prezidiului Academiei R.P.R., înfățișează atitudinea servilă a unor oameni de știință de la noi, față de cultura burgheză decadentă a apusului, disprețul lor pentru limba noastră, pentru publicatiile noastre de știință. Firește, această proiecție pentru limba franceză și engleză, pentru revistele de spectacul apăsune, nu numai că nu este ncl ea întâmplătoare, dar se leagă în mod cât se poate de strâns de atitudinea de ploconire în fața așa zisel superiorități a științei occidentale.

Acastă poziție a dus în trecut la ignorarea bogatelor isvoare și realizări pe care le oferă știința sovietică. Faptul că unii oameni de știință și-au căutat sursele de inspirație și materialul documentar în știința claselor exploatare, că ei au nesocotit uriasul înlăptur al activității științifice din Uniunea Sovietică, nu este ncl ea pricinuită de hazard. Alci de o anumită atitudine față de știință și de rolul ei, care își are rădăcini în poziția de clasă a celor oameni de știință în concepția lor despre viață.

Știința sovietică este avangarda științei mondiale. În ea găsim idei inovatoare, realizări grandioase pe se în slujba omului și a nevoilor sale. Oamenii de știință ai Republicii noastre sunt datori să facă din știința sovietică, din savantul sovietic o pilă permanentă pentru activitatea lor. Pentru o activitate științifică închinată poporului muncitor și progresului social.

ȘTIRILE ZILEI

Începe amenajarea cât de simplă a unui bazin de înot cu apă din răușorul care tece pe lângă sat.

Toate acestea s'ar fi putut realiza, dacă ați fi chibzuit mai mult la cheltuierea celor 60.000 lei și, e drept, dacă ați fi fost mai serios îndrumați în această privință și de cei în măsură de a o face. Pentru viitor, asemenea greșeli nu trebuie repetate. Datorită hotărârilor Biroului Politic al C. C. al P.M.R. în legătură cu problema dezvoltării culturii fizice și a sportului, pe viitor se va da o atenție și mai mare sportului la sate.

Partidul prin organizațiile sale, împreună cu CGM și UTM, va supraveghea și sprijini îndeaproape această acțiune, ajungându-se în curând să putem vorbi de un adevărat sport de masă în Republica noastră populară.

Urându-și spor la munca viitoare din cadrul Organizației UTM, am credința că în curând ne vei putea scrie de bucuria cu care toți tinerii și tineretele din Smârdioasa practică diferite ramuri sportive.

Silviu Dumitrescu

PRELUNGIREA VALABILITĂȚII ADEVERINȚELOR DE LIBERĂ PETRECERE ALE CETĂȚENILOR STRĂINI

Direcțiunea Generală a Militiei aduce la cunoștința cetățenilor străini și apatrizi, că adeverințele care țin loc de liberă petrecere, — a căror valabilitate expiră la 1 Iulie 1949, — se prelungesc din oficiu și fără ncl o altă formalitate, până la 1 Octombrie 1949. (Agerpres).

CONFERINȚA PE ȚARĂ A FEDERAȚIEI PATRIOTICE ELENE DIN R. P. R.

În zilele de 2 și 3 Iulie a. c. va avea loc în București cea de a doua Conferință pe țară a Federației Patriotice Elene din R. P. R., care a fost constituită acum un an, în baza principiului democratic egalității în drepturi pentru toate naționalitățile conlocuitoare din R. P. R.

Ea a avut drept sarcină să mobilizeze în jurul ei elementul muncitor grec, să-l educe în spiritul atașamentului față de regimul de democrație populară și să popularizeze lupta de eliberare a poporului grec.

La a doua Conferință pe țară a Federației Patriotice Elene din R.P.R. care va avea loc în zilele de 2 și 3 Iulie a. c. se va face raportul de activitate și se vor analiza lipsurile, slăbiciunile și greșelile. Deosebite se va discuta găsirea unei noi forme organizatorice, spre a se da elementului muncitor grec din R. P. R. posibilitatea deplină de dezvoltare la specificele naționale și deplină participare la reconstrucția R. P. R. și la viața și activitatea oamenilor muncii din R. P. R.

INDREPTAR FISCAL

La 5 Iulie a. c. expiră termenul pentru:

— Achitarea impozitului pentru operațiunile de executare de lucrări, prestațiuni de servicii și transporturi, efectuate în a doua chenzină a lunii Iunie.

— Achitarea impozitului pe cifra de afaceri pentru produsele puse în circulație, în a doua chenzină a lunii Iunie.

La 10 Iulie a. c. expiră termenul pentru:

— Depunerea declarațiilor borderou de autoîmpunere lunară și achitarea impozitului respectiv de către comercianți, industriași și meseriași asimilați acestora.

— Achitarea 1/12 din impozit în contul impunerii anuale de către meseriași și liber profesioniști.

— Achitarea impozitului pe salarii pe luna Iunie.

— Achitarea impozitului fix lunar de 200 lei datorat de hamalii bagajelor de mână din gări.

La 15 Iulie a. c. expiră termenul pentru:

— Vărsarea cu titlu provizoriu a cotelor de beneficii din luna Iunie.

La 20 Iulie a. c. expiră termenul pentru:

— Achitarea impozitului pe cifra de afaceri pentru produsele puse în circulație în prima chenzină a lunii Iulie.

— Achitarea impozitului pentru executări de lucrări, prestațiuni de servicii și transporturi efectuate în prima chenzină a lunii Iulie.

La 31 Iulie a. c. expiră termenul pentru:

— Achitarea impozitului forfetar lunar pentru oamenii de servicii.

CONCURSURILE ACADEMIEI R.P.R.

CU SUBIECTE DATE

Academia Republicii Populare Române va acorda în sesiunea generală din Octombrie 1949, 30 (trezeci) de premii de câte 100.000 lei fiecare, pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date.

Subiectele puse la concurs sunt următoarele:

1. Construcția galvanometrelor și electrotrometrelor de mare sensibilitate; 2. Stabilirea unei metode economice pentru obținerea unor insecticide de tipul DDT din materii indigene.

3. Secțiunea de Științe Geologice, Geografice și Biologice.

1. Geologia Munților Droci (Munții Apuseni); 2. Geologia regiunii Svințea-Svința (Banat); 3. Flyschul din județul Bacău și Putna și din Valea Oltului și Valea Nărujii; 4. Cercetări despre originea merinosului; 5. Hibridări vegetative, experiențe cu aplicare mentorială la arborii fructiferi; 6. Aparatul glandular la phyllopede.

7. Secțiunea de Științe Tehnice și Agricole.

1. Problema trigraților în România; 2. Ce s'a făcut până acum și cum trebuie să fie îndrumată rezolvarea problemei; 3. Studiul rezistenței diferite, lor sori de cartofi la boala numită „răla neagră”.

4. Secțiunea de Științe Medicale.

1. Organizarea sanitară în mediul rural; 2. Studii clinice și experimentale în epilepsie; 3. Relații dintre soarta cerebrală și dienecefal; 4. Viroze ale viermilor de mătase; 5. Acțiunea bacteriilor la extrasele leucocitare; 6. Hipertensiunea și hipotensiunea (patogene și tratament); 7. Diagnosticul precoce în cancerul uterin; 8. Afectiunea nespe-

NE PREGĂTIM PENTRU STRÂNSUL RECOLTEI

Ce povestește Vasile Varenia, dela Stațiunea de Mașini și Tractoare din Kotelnicovo

Impul pentru strânsul recoltei este destul de scurt. Orici zi sau chiar oă pierdută duc în mod fatal la pagube, deaceia este foarte important să folosim din plin tehnica avansată care stă la baza gospodăriei noastre sovietice. Înainte de toate deci e nevoie să revizum mașinile agricole, să acordăm o atenție deosebită lucrărilor de reparație a acestora, să ne convingem de faptul că nici o mașină nu are ncl cel mai neînsemnat defect.

Eu personal sunt conducător de combine. Vreau să amineș înaintea de toate de felul în care mi-am organizat și mi-am dus muncă anul trecut.

Cum am fost strânsă recolta de pe o suprafață de 2003 ha.

Am reușit în anul trecut să strâng recolta de pe 2003 ha. Am câștigat 12.000 ruble și 212 kg. grân.

Cum am reușit să obțin asemenea rezultate? Înainte de toate flu să spun că în lupta combinată este motorul. Dacă motorul funcționează prost, nu te poți aștepta la rezultate bune. Deaceia am grijă întotdeauna să-l verific înainte de începerea lucrului, lmi calculez întotdeauna ce provizii de carburanți și apă trebuie să-mi pregătesc.

Dar motorul nu e totul. Trebuie acordată o atenție deosebită și poziției cutitului. Dacă cutitul nu stă în poziția în care trebuie să stea, în mod inevitabil, pe câmp vor rămâne spice necesite.

După ce verific bine atât motorul cât și cutitul, precum și celelalte părți ale combinului, fac o probă pentru a mă convinge că mașina funcționează bine. Odată convins că totul merge bine, mă apuc de lucru. Toate acestea m'au ajutat anul trecut să culeg recolta de pe 2003 ha.

Mașina mea a funcționat bine. Imediat ce-mi terminam ziua de muncă controlam mecanismul, plesile care se uzează mai mult, ungeam motorul. Dar în felul acesta nu lucram numai eu.

Am învățat și pe ceilalți tovarăși să facă la fel. Având mașina întotdeauna în perfectă stare de funcționare, nu aveam timp morți și am reușit să lucrez permanent și cu spor.

Acstăzi

În momentul de față ne pregătim pentru strângerea noii recolte. Ne așteaptă lucrări mari. Colhozurile și au mărît considerabil seminăturile, fapt care a dus la mărirea suprafeței pe care o vom avea de lucrat.

Atât eu cât și toți tovarășii mei din SMT Kotelnicovo suntem preo-

MODIFICĂRI ÎN MERSUL TRENURILOR SPECIALE PENTRU SALARIAȚII TRIMIȘI DE C. G. M. ÎN STAȚIUNILE DELA MARE

Trenurile speciale cu care pleacă salariații trimiși la odihnă de Confederația Generală a Muncii în stațiunile dela mare, pleacă din București, pe ziua de 2 Iulie, la orele 6,35, 9,45 și 11,30.

Repetăm: Al treilea tren pleacă la orele 11,30 și nu după cum greșit a apărut în ziare, la 13,35.

cupați de repararea mașinilor. Com-

bașul meu este aproape gata. I-am făcut reparațiile necesare, am înlocuit zlmții uzați, lanțurile și piesele uzate. Vreau să spun că după muncă încredată din anul trecut m'am așteptat ca mașina mea să necesite reparații serioase. Însă în atelierele SMT, am constatat că nu era nevoie. Iată ce mult face îngrijirea sistemelor tehnice erată că după ce ai lucrat cu mașina 2.000 ha., ea are nevoie de două reparații capitale!

Un lucru pe care l-am învățat cu toții de pe urma succesului obținut de mine și de care ținem extrem de mult seama acum la lucrările pe cari le efectuăm, este acela că o bună îngrijire a mașinei și o temeinică reparație a tuturor pleselor ei, aduce nu numai rezultate în ce privește strângerea recoltei, dar și scutește statul de cheltuieli reparațiilor. În momentul de față, noi verificăm cu

deosebită atenție toate părțile componente ale mașinilor.

Un alt aspect al muncii noastre în momentul de față, este revizuirea aparatelor de radio, instalate pe mașini. Noi ținem foarte mult ca aceste aparate să funcționeze bine, fiindcă datorită lor, avem posibilitatea în timpul lucrului, să ascultăm emisiunile dela Moscova, să aflăm chiar atunci când suntem în câmp, ultimele realizări și inovații în muncă.

Tractoristul agitator Zaițer se ocupă cu editarea unui buletin care oglindește munca în Stațiunea noastră de mașini. Zaițer citește în colectiv ziarele, organizează discuții și ședințe operative.

În așteptarea începerii lucrului pe câmp, noi căutăm să ne pregătim cât mai temeinic mașinile. Eu lmi dau obișnuiștea în primele 25 zile să strâng recolta de pe 1250 ha., iar în timpul întregului sezon de pe o suprafață de 2200 ha.

ERI S'A TERMINAT CONSĂTUIREA ASUPRA PROBLEMELOR DE ECONOMIE AGRARĂ

Eri dimineață a continuat la Institutul de Cercetări Agronomice consătuirea consacrată problemelor de economie agrară.

Prof. A. Romanovici, rectorul Institutului Agronomic din București, a prezentat un raport asupra „Problemei manualelor de organizare a gospodăriilor agricole”, contabilitate, estimări și statistică agricolă”

După ce erată rolul învățământului agricol în procesul de transformare socialistă a agriculturii, raportorul se ocupă de necesitatea formării de cadre noi, temeinic pregătite.

În continuare se subliniază importanța folosirii științei și experienței Uniunii Sovietice în problemele de economie agrară prin aplicarea în realitate a științei noastre, spre care oamenii de știință trebuie să-și îndrepte eforturile atât

turi de cele ale clasei muncitoare.

A urmat raportul prezentat de prof. Victor Pascovschi, directorul Secțiunii de Organizare a gospodăriilor agricole și economiei agrare din I.C.A.R.

Trecându-se la discuția celor două rapoarte, au luat cuvântul: Prof. I. Vasiliu, Mircea Rădulescu, prof. Petre Onică, prof. I. Știrbu, prof. Pajște, prof. Mladenat, prof. Ion Mărculescu, prof. Gh. Iuliu, prof. Stancu, prof. Kuhnig, precum și tov. Ion Mihăilescu, din partea Sindicatelor Salariaților Agricoli, și Pamfil, din partea C.G.M.

Asistența a votat apoi o rezoluție.

În cuvântul de încheiere, acad. prof. Traian Săvescu a spus că prin reorganizarea Institutului, se va da în problemele de economie agrară, răspunsul cuvenit la necesitățile zilei de azi și de mâine.

SE VOR ÎNFIINȚA CENTRE PENTRU FABRICAREA CONSERVELOR POPULARE ÎN FIECARE PLASĂ

Pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii, Ministerul Agriculturii are prevăzută în planul de muncă pe trimestrele 3 și 4, fabricarea a 4500 tone conserve populare.

În acest scop vor lua ființă în fiecare plasă câte un centru de conserve populare, de a căror bună funcționare se va îngrijii îndeaproape organele Ministerului Agriculturii. Între 5—10 Iulie se vor instrui tehnicienii și delegații UFDR din fiecare județ care vor avea responsabilitatea acestor centre de fabricare a conservelor populare.

Urmând sfaturile date la aceste centre — țărani muncitori vor putea să-și valorifice mai bine produsele, asigurând în același timp o hrană mai consistentă pentru familiile lor.

SOC. DE CONSTRUCȚII MUNCA S.A. EXTRAS

din Procesul-Verbal al ședinței Adunării Generale extraordinare din 7 Iulie 1949

Adunarea Generală Extraordinară în unanimitate decide:

1) Majorarea capitalului social la Lei 100.000.

2) Articolul 5 alinaiatul 1 din Statute va avea următoarea redacțiune: „Capitalul social recalculeat este de lei 100.000.— împărțit în 1000 acțiuni a câte 100.— lei fiecare acțiune nominală. Restul articolului 5 rămâne neschimbat”.

Președinte, (ss) Omer Popovici

Scrutator, (ss) Ștefan Gal

Secretar, (ss) Ing. Florin Popovici

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV SECȚIA II COMERCIALĂ

Prezentul extras fiind trecut în registrul de ordine la No. 254/1949 se vizează de noi, spre a se publica într'un ziar de mare tiraj.

Dosar No. 2287/948.

Grefier, (ss) Indescriabil

SOCIETATEA COMERCIALĂ DE STAT „BUCUREȘTI”

Str. Bărăției No. 2

DECIZIUNE

În conformitate cu art. 13 și 17 din Decretul No. 199 publicat în Bul. Oficial No. 29 din 14.5.1949, și cu Deciziunea Ministerului Comerțului și Alimentației 2495/26.V.949, Societatea Comercială de Stat „București” este valabil angajată a submilitat prin semnătura unică a subsemnatului:

ZAHARIA IANCU, Director care la rândul său dă următoarele delegații de semnătură:

A) În mod neîmplicat prin două semnături ale următorilor: CONSTANTINESCU STELIAN, Director Adjunct

BOCOR ALEXANDRU, Director Adjunct.

Una din aceste două semnături în mod obligatoriu ca primă semnătură:

NEGRANU ARON

VIZIREANU ION

CHIREA EMANUEL

POPOVICU VASILE

MAVER HEINRICH.

B) În mod neîmplicat, însă numai pentru Sucursala Victoriei, două din următoarele persoane:

TEICHER HERMAN

VLADISCU GHEORGHE

LIVESCU IOSIF

Data azi 30 Iunie 1949.

SPORT

Campionatele județene ale C.T.M. se desfășoară mâine într-un cadru sărbătoresc

— INIȚIATIVA REMARCABILĂ A JUDEȚENEI CAMPULUNG —
— CATEVA PERFORMANȚE EXCELENTE ÎN PRELIMINARII —

Astăzi și mâine se desfășoară în întreaga țară probele din C.T.M. în cadrul campionatelor județene. Manifestările vor avea loc în 32 de centre provinciale, precum și pe două stadioane din Capitală — P. T. T. și Stadionul Tineretului — unde vor disputa Campionatele grupelor III și IV. Concursurile vor avea un cadru sărbătoresc. Nici o altă manifestare sportivă — cu excepția jocurilor de fotbal din diviziile A și B — nu vor distra atenția tineretului sportiv de la manifestările C. T. M. La Iași s'au amenajat în oraș posturi de radiofrecvență, care vor difuza aspecte din timpul întrecerilor.

Pretutindeni în țară, comitetele județene U.T.M., C.G.M. și O.R.P. s'au intrat în a căsi inițiative care să asigure concursurilor un cât mai reușit ecou propagandistic în mase. Stadioanele și terenurile de sport au fost pictate pavoane, stele, s'au invitat fanfare militare și muncitorești, s'au făcut o bună mobilizare a tineretului muncitor.

O inițiativă excelentă aparține organelor de masă și sportive din Câmpulung Moldovenesc. Probele județene de acolo sunt organizate într-o co munită rurală, anume în Frasin, care este un important centru muncitoresc forestier. Miercuri, duminică și vineri, oștișii din întreg județul se adună în Frasin.

Cronometre și cronometristi

Următoarele concursuri de atletism din Capitală au scos în evidență, din punct de vedere organizatoric, lipsa unui bun cronometrist.

Desore, concurenți cari s'au în luptă și nu au distanță între ei decât cel mult un metru, în se de timpului cu diferențe de multe zecimi de secundă.

Se întâmplă și invers. Concurenți, în momentul sosirii sunt în evidență, dar în momentul startului se pierd din vedere. Lipsa unui bun cronometrist nu este decât o sursă de erori. Pentru concurenți care se pregătesc încluc în antrenamente, o zecime de secundă în plus sau în minus contează mult, și trebuie să se acorde mai multă atenție, pentru ca performanțele realizate în concursuri să fie cât mai exact înregistrate.

AZI PE ARENA VENUS—U. C. B.

C. F. R. B. — PETROLUL

Ante d'apoi amăsa, începând de orele 18, se va desfășura pe arena Venus-UCB meciul oficial de fotbal dintre divizionarele bucureștene CFR și Petrolul.

CFR luptă pentru a-și putea păstra locul din clasamentul, în primul rând a se menține în afara zonei retrogradării. Dacă CFR va juca pe măsura ultimului său meci cu Reța, șansa de a învinge este minimă.

Meiul va fi arbitrat de Pili Kloner, având la tuse pe Cristea Marin și Sandu Grigore.

Formele probabile vor fi următoarele: CFR B. Stănescu, Cristea, Mihăilescu, Sococ, Apolzan, Urchiatu, Lungu, Marian, Filotti, Zăvoada, Tănăsescu.

PETROLUL: Badea, Drăgan, Gică Andrei, Torjoc, Petrescu, Popescu, Oană (Pr. cop), Pău, Flamaropol, Iordache, Titi Popescu.

Astăzi încep finalele campionatului național de lupte

Astăzi la orele 17, arena O. S. P. va găzdui campionatul național de lupte greco-romane, la care își dau concursul cele trei grupuri fruntase ale celor trei serii: CFR (Tim), Dinamo (Buc) și Sportul Muncitoresc (Bala Mare), dintre care va fi desemnată echipa câștigătoare a R.P.R.

În meciurile finale vor lua parte următorii luptători:

CATEGORIA MUSCA: Foran Gh. (S. M. Bala Mare) și Călin Niculescu (CFR T.) și Călin Dumitru (Dinamo).

CATEGORIA COCOS: Sinular Vasile (S. M. Bala Mare) și Ilie Gheorghe (CFR T.) și Tăcșan Iuliu (Dinamo).

CATEGORIA PANA Oprea Andrei (S. M. Bala Mare) și Crăciun Ion (CFR T.) și Benko Otto (Dinamo).

CATEGORIA USOARA: Langauer Lu-

dovic (S.M. Bala Mare) și Bala T. (CFR T.) și Bătrân Ion (Dinamo).

CATEGORIA SEMI-MILOLOC (Langauer Dezideriu (S.M. Bala Mare), Vasile Popovici (CFR T.) și Mureșan Ion (even. tual) (Dinamo) și Dinamo.

CATEGORIA MILLOC: Popa Vasile (S.M. Bala Mare) și Popescu Constantin (Dinamo).

CATEGORIA SEMI-GREA: Ujaki Vasile (S.M. Bala Mare) și Foral Ovidiu (CFR T.) și Lazăr Bujor (Dinamo).

CATEGORIA GREA: Ujaki Iuliu (S. M. Bala Mare) și Nedelcu (Dinamo). CFR T. nu și-a desemnat încă reprezentantul la această categorie.

Campionatul continuă mâine, se face parea de orele 10 dimineața tot pe arena O. S. P.

IN ETAPA III-A A TURULUI UNGARIEI

Echipa R. P. R. a mai urcat un loc în clasamentul pe națiuni

Invingătorul etapei a fost francezul Bourgetteau

BUDAPESTA (Prin telefon). — Eri s'a alergat ca de a treia etapă a cursei ciclistice „Turul Ungariei”, pe distanța Micoș — Buda (184 km). Media orară obținută este bună dacă ținem seama de faptul că nu întregul parcurs este asfaltat, că traseul parcurs este lung și că un vânt puternic a suflat tot timpul cursei. Media orară obținută a fost de 32,76 km. Reprezentanții R.P.R. au mers bine în echipă, fapt care a făcut ca prima noastră formație să mai urce un loc în clasamentul pe națiuni.

CLASAMENTUL ETAPEI

1. Bourgetteau (Fr) 5:37.47
2. Kovacs (Ung) 5:41.10
3. Lapelle (Fr) 5:41.11
4. Lulica 5:41.12
5. Kiz (Ung) 5:41.13
6. Kosulik (Aust) 5:44.12
7. Lauscher (Aust) 5:44.16
8. Czys (Pol) 5:44.58
9. Norhadian (R.P.R.) 5:45.15
10. Sandru (R.P.R.) 5:45.25
11. Dumitrescu 5:45.34
12. Nae Chicomban 5:45.34
13. Nae Chicomban 5:45.34
14. Nae Chicomban 5:45.34

26. Tr. Chicomban 5:53.26

27. Dumitru 5:53.23

33. Negoescu 5:53.33

De remarcă că în această etapă, în momentul în care s'a dat plecare, Norhadian a s'ar pierdut și minute. A reușit să prindă în sfârșit plutonul la km. 30. În ciuda acestui efort, Norhadian a manifestat o mare verva în această etapă, încercând trei evadări, nereușite însă. Spiritul de echipă a fost perfect la cicliștii noștri, fapt care reiese din înșiră poziția ocupată în clasamentul pe națiuni.

Sandru s'a clasat mai slab în această etapă, deoarece se resimte după efortul din ziua Marlin Niculescu a avut trei pene. Tr. Chicomban are o mână umflată.

CLASAMENTUL GENERAL PE NAȚIUNI

1. Austria I 5:55.33

2. Franța 5:58.20

3. R.P.R. I 5:59.08

4. Polonia I 5:59.26

5. Ungaria I 5:59.40

6. Ungaria II 6:04.51

7. R.P.R. II 6:05.26

8. Austria II 6:29.02

9. Austria III 6:29.02

10. Austria IV 6:29.02

11. Austria V 6:29.02

12. Austria VI 6:29.02

13. Austria VII 6:29.02

14. Austria VIII 6:29.02

15. Austria IX 6:29.02

16. Austria X 6:29.02

17. Austria XI 6:29.02

18. Austria XII 6:29.02

19. Austria XIII 6:29.02

20. Austria XIV 6:29.02

21. Austria XV 6:29.02

22. Austria XVI 6:29.02

23. Austria XVII 6:29.02

24. Austria XVIII 6:29.02

25. Austria XIX 6:29.02

26. Austria XX 6:29.02

27. Austria XXI 6:29.02

28. Austria XXII 6:29.02

29. Austria XXIII 6:29.02

30. Austria XXIV 6:29.02

31. Austria XXV 6:29.02

32. Austria XXVI 6:29.02

33. Austria XXVII 6:29.02

34. Austria XXVIII 6:29.02

35. Austria XXIX 6:29.02

36. Austria XXX 6:29.02

37. Austria XXXI 6:29.02

38. Austria XXXII 6:29.02

39. Austria XXXIII 6:29.02

40. Austria XXXIV 6:29.02

41. Austria XXXV 6:29.02

42. Austria XXXVI 6:29.02

43. Austria XXXVII 6:29.02

44. Austria XXXVIII 6:29.02

45. Austria XXXIX 6:29.02

46. Austria XL 6:29.02

47. Austria XLI 6:29.02

48. Austria XLII 6:29.02

49. Austria XLIII 6:29.02

50. Austria XLIV 6:29.02

51. Austria XLV 6:29.02

52. Austria XLVI 6:29.02

53. Austria XLVII 6:29.02

54. Austria XLVIII 6:29.02

55. Austria XLIX 6:29.02

56. Austria L 6:29.02

57. Austria LI 6:29.02

58. Austria LII 6:29.02

59. Austria LIII 6:29.02

60. Austria LIV 6:29.02

61. Austria LV 6:29.02

62. Austria LVI 6:29.02

63. Austria LVII 6:29.02

64. Austria LVIII 6:29.02

65. Austria LIX 6:29.02

66. Austria LX 6:29.02

67. Austria LXI 6:29.02

68. Austria LXII 6:29.02

69. Austria LXIII 6:29.02

70. Austria LXIV 6:29.02

71. Austria LXV 6:29.02

72. Austria LXVI 6:29.02

73. Austria LXVII 6:29.02

74. Austria LXVIII 6:29.02

75. Austria LXIX 6:29.02

76. Austria LXX 6:29.02

77. Austria LXXI 6:29.02

78. Austria LXXII 6:29.02

79. Austria LXXIII 6:29.02

80. Austria LXXIV 6:29.02

81. Austria LXXV 6:29.02

82. Austria LXXVI 6:29.02

83. Austria LXXVII 6:29.02

84. Austria LXXVIII 6:29.02

85. Austria LXXIX 6:29.02

86. Austria LXXX 6:29.02

87. Austria LXXXI 6:29.02

88. Austria LXXXII 6:29.02

89. Austria LXXXIII 6:29.02

90. Austria LXXXIV 6:29.02

91. Austria LXXXV 6:29.02

92. Austria LXXXVI 6:29.02

93. Austria LXXXVII 6:29.02

94. Austria LXXXVIII 6:29.02

95. Austria LXXXIX 6:29.02

96. Austria LXXXX 6:29.02

97. Austria LXXXXI 6:29.02

98. Austria LXXXXII 6:29.02

99. Austria LXXXXIII 6:29.02

100. Austria LXXXXIV 6:29.02

101. Austria LXXXXV 6:29.02

102. Austria LXXXXVI 6:29.02

103. Austria LXXXXVII 6:29.02

104. Austria LXXXXVIII 6:29.02

105. Austria LXXXXIX 6:29.02

106. Austria LXXXXX 6:29.02

107. Austria LXXXXXI 6:29.02

108. Austria LXXXXXII 6:29.02

109. Austria LXXXXXIII 6:29.02

110. Austria LXXXXXIV 6:29.02

111. Austria LXXXXXV 6:29.02

112. Austria LXXXXXVI 6:29.02

113. Austria LXXXXXVII 6:29.02

114. Austria LXXXXXVIII 6:29.02

115. Austria LXXXXXIX 6:29.02

116. Austria LXXXXXX 6:29.02

117. Austria LXXXXXXI 6:29.02

118. Austria LXXXXXXII 6:29.02

119. Austria LXXXXXXIII 6:29.02

120. Austria LXXXXXXIV 6:29.02

121. Austria LXXXXXXV 6:29.02

122. Austria LXXXXXXVI 6:29.02

123. Austria LXXXXXXVII 6:29.02

124. Austria LXXXXXXVIII 6:29.02

125. Austria LXXXXXXIX 6:29.02

126. Austria LXXXXXXX 6:29.02

127. Austria LXXXXXXI 6:29.02

128. Austria LXXXXXXII 6:29.02

129. Austria LXXXXXXIII 6:29.02

130. Austria LXXXXXXIV 6:29.02

131. Austria LXXXXXXV 6:29.02

132. Austria LXXXXXXVI 6:29.02

133. Austria LXXXXXXVII 6:29.02

134. Austria LXXXXXXVIII 6:29.02

135. Austria LXXXXXXIX 6:29.02

136. Austria LXXXXXXX 6:29.02

137. Austria LXXXXXXI 6:29.02

138. Austria LXXXXXXII 6:29.02

139. Austria LXXXXXXIII 6:29.02

140. Austria LXXXXXXIV 6:29.02

141. Austria LXXXXXXV 6:29.02

142. Austria LXXXXXXVI 6:29.02

143. Austria LXXXXXXVII 6:29.02

144. Austria LXXXXXXVIII 6:29.02

145. Austria LXXXXXXIX 6:29.02

146. Austria LXXXXXXX 6:29.02

147. Austria LXXXXXXI 6:29.02

148. Austria LXXXXXXII 6:29.02

149. Austria LXXXXXXIII 6:29.02

150. Austria LXXXXXXIV 6:29.02

151. Austria LXXXXXXV 6:29.02

152. Austria LXXXXXXVI 6:29.02

153. Austria LXXXXXXVII 6:29.02

154. Austria LXXXXXXVIII 6:29.02

155. Austria LXXXXXXIX 6:29.02

156. Austria LXXXXXXX 6:29.02

157. Austria LXXXXXXI 6:29.02

158. Austria LXXXXXXII 6:29.02

159. Austria LXXXXXXIII 6:29.02

160. Austria LXXXXXXIV 6:29.02

161. Austria LXXXXXXV 6:29.02

162. Austria LXXXXXXVI 6:29.02

163. Austria LXXXXXXVII 6:29.02

164. Austria LXXXXXXVIII 6:29.02

165. Austria LXXXXXXIX 6:29.02

166. Austria LXXXXXXX 6:29.02

167. Austria LXXXXXXI 6:29.02

STUDII

REVISTA DE ISTORIE SI FILOSOFIE

Anul II Nr. 3 — Trimestrul Iulie — Septembrie

A apărut nr. 3 al revistei „Studii” organ al Institutului de istorie și filosofie al Academiei RPR, cuprinzând un bogat material din domeniul istoriei și filosofiei.

Exprimând participarea intelectualității din RPR, revista reproduce Manifestul Congresului Mondial al Partizanilor Păcii și publică în întregime expunerile făcute în cadrul marilor întruniri de la Atena, de către delegații RPR la Congres.

În același timp, și pe aceeași linie de preocupări, revista pune la îndemâna cititorilor săi textul vestitei scrisori adresate în 1932 de **Laurent Casanova: «CONUNISMUL, GÂNDIREA ȘI ARTA»**

În raportul său (finit la XI-lea Congres al Partidului Comunist Francez, și intitulat „Comunismul, gândirea și arta”, Laurent Casanova examinează mai multe probleme ale luptei împotriva diverselor ideologii folosite de imperialism.

Asfel, el se ocupă de felul în care „teoreticienii” burghezi interpretează poziția generală a marxismului față de om. Ideologii burgheze făcând ca discuțiile asupra chestiunilor fundamentale ale clasei muncitoare să lungească opera omului, luată ca noțiune abstractă, încearcă să dea o aparență de prospețime vechii afirmații eronate a demanilor clasei muncitoare că: „Marxismul ar face din om jucăria pasivă a unor forțe mecanice orbe”. Combătând fondul reacționar al acestei afirmații, L. Casanova arată că numai ruperea de popor, de idealurile sale, poate duce la o asemenea viziune a omului în general și asupra comunismului ca ideal uman în special. Și pentru a ilustra această idee, Laurent Casanova folosește admirabila colecție de mesaje ale martirilor.

Rezistențele franceze, publicată de editura „France d'abord”. Din mișcările rănduri scris de luptătorilor condamnați la moarte de către hitleristi, reiese înaltă atitudine morală, lămuritoare concepție despre libertatea și misiunea omului pe care le propagă comunismul. Paragrafele reproduce de către L. Casanova sunt dovezi grațioase în acest sens.

Pe de altă parte imperialismul afirmă în mod diversionist că promovarea maselor muncitoare la conducerea țării, la făurirea viitorului, ar amenința soarta intelectualității „erectoare”, ar „distruge” valorile spirituale ale omenirii. În realitate însă tocmai imperialismul arată L. Casanova sunt cel care, au creat o condiție imposibilă pentru intelectuali din țările burgheze și tot imperialismul sunt aceia care, prin politica de limitare a libertății creației, pregătesc apusul valorilor culturale.

Maxim Gorki, unul grup de intelectuali americani: „Cu cine sunteți voi, maeștri ai culturii?”

O amplă dare de seamă asupra activității Institutului de Istorie și Filosofie al Academiei RPR pe lunile Ianuarie—Martie 1949, întocmită de directorul Institutului, a cademician-profesor Petre Constantin-Scăruș, este de asemenea ilustrată, concretă a participării intelectualilor din RPR la lupta pentru pace și cultură.

Reproducem mai jos câteva din interesanțele articole care alcătuiesc acest ultim număr al „Studiilor”.

Reproducem mai jos câteva din interesanțele articole care alcătuiesc acest ultim număr al „Studiilor”.

CONUNISMUL,

GÂNDIREA ȘI ARTA

le și etice ale omenirii.

Analizând și alte teorii diversioniste ale imperialismului cum sunt de pildă, cea cu privire la „arta dirijată” și „neutralitatea artei”, etc. L. Casanova subliniază că, de fapt, problema esențială a intelectualității din țările burgheze, este, pe deoparte, atitudinea pe care o adoptă față de cea mai înaltă clasă, clasa muncitoare, și pe de altă parte, raportul pe care îl stabilește între artă și poezie.

Comuniștii care pregătesc

B. C. Iațunski: «LENIN CA ISTORIC AL ECONOMIEI»

Pornind de la interpretarea pe care I. V. Stalin o dă operelor istorice ale lui Lenin (arătând pe baza unei adânci analize că atât în istorie cât și în întreaga sa activitate, el nu a fost numai un executant al învățăturilor lui Marx și Engels ci a îmbogățit în mod strălucit marxismul), B. C. Iațunski, face în articolul cu titlul de mai sus o documentată prezentare a activității lui Lenin ca istoric al economiei.

Autorul arată că trăsăturile caracteristice ale activității de istoric a lui Lenin — ca și a lui Marx de altfel — sunt: în primul rând legătura indisolubilă dintre activitatea de istoric și problemele actuale, fundamentale, ale proletariatului rus și mondial al cărui conducător de frunte a fost. În al doilea rând — în ceea ce privește lucrările sale — este caracteristica legătura puternică dintre faptele istorice economice pe care le prezintă și cele mai înalte generalizări teoretice. Nota generală, puternic dominantă a operei lui Lenin este unitatea ei, lipsa oricărei contradicții între argumentul practic și teorie.

Lenin a dus mai departe ideile concepției materialiste a istoriei elaborate de Marx și Engels, analizând dezvoltarea capitalismului în ultima lui fază: imperialismul.

Emilând încă de la început activității sale principii spiritului de Partid în știință

viitorul omenirii cer intelectualilor americani: „Cu cine sunteți voi, maeștri ai culturii?”

O amplă dare de seamă asupra activității Institutului de Istorie și Filosofie al Academiei RPR pe lunile Ianuarie—Martie 1949, întocmită de directorul Institutului, a cademician-profesor Petre Constantin-Scăruș, este de asemenea ilustrată, concretă a participării intelectualilor din RPR la lupta pentru pace și cultură.

Reproducem mai jos câteva din interesanțele articole care alcătuiesc acest ultim număr al „Studiilor”.

Reproducem mai jos câteva din interesanțele articole care alcătuiesc acest ultim număr al „Studiilor”.

Comuniștii care pregătesc

B. C. Iațunski: «LENIN CA ISTORIC AL ECONOMIEI»

Pornind de la interpretarea pe care I. V. Stalin o dă operelor istorice ale lui Lenin (arătând pe baza unei adânci analize că atât în istorie cât și în întreaga sa activitate, el nu a fost numai un executant al învățăturilor lui Marx și Engels ci a îmbogățit în mod strălucit marxismul), B. C. Iațunski, face în articolul cu titlul de mai sus o documentată prezentare a activității lui Lenin ca istoric al economiei.

Autorul arată că trăsăturile caracteristice ale activității de istoric a lui Lenin — ca și a lui Marx de altfel — sunt: în primul rând legătura indisolubilă dintre activitatea de istoric și problemele actuale, fundamentale, ale proletariatului rus și mondial al cărui conducător de frunte a fost. În al doilea rând — în ceea ce privește lucrările sale — este caracteristica legătura puternică dintre faptele istorice economice pe care le prezintă și cele mai înalte generalizări teoretice. Nota generală, puternic dominantă a operei lui Lenin este unitatea ei, lipsa oricărei contradicții între argumentul practic și teorie.

Lenin a dus mai departe ideile concepției materialiste a istoriei elaborate de Marx și Engels, analizând dezvoltarea capitalismului în ultima lui fază: imperialismul.

Emilând încă de la început activității sale principii spiritului de Partid în știință

Lenin a dus mai departe ideile concepției materialiste a istoriei elaborate de Marx și Engels, analizând dezvoltarea capitalismului în ultima lui fază: imperialismul.

Emilând încă de la început activității sale principii spiritului de Partid în știință

litate de conducător al partidului victorios al proletariatului, care crează istoria”.

Autorul insistă în continuare asupra izvoarelor folosite de Lenin ca cercetător al istoriei, arătând că acestea pot fi împărțite în două grupe principale: izvoare statistice, adică acelea care dau din cifre mărimea unei anumite caracteristici a fenomenului studiat și izvoare descriptive, foarte diferite după caracterul lor.

Pe baza materialului furnizat de aceste izvoare, Lenin facea în mod profund științific cercetarea diferitelor fenomene concrete istorico-economice.

În această activitate B. C. Iațunski descrie următoarele cinci momente sau faze principale: 1) Combinarea sistematică a generalizărilor și sintezelor principale pe baza unor vaste documentări concrete; 2) gruparea materialului statistic pentru stabilirea indicilor de dezvoltare a diferitelor fenomene; 3) alegerea indicilor a căror modificare caracterizează esența socială a proceselor și fenomenelor sociale studiate; 4) tendința de a stabili și defini interdependența fenomenelor studiate; 5) folosirea istoriei agriculturii țărilor străine

Încheierea raportului său L. Casanova, subliniind că toate aceste date asigură mijloacele „unei fecundități fără precedent în artă și gândire”, trasează câteva din sarcinile actuale ce revin intelectualității franceze. Raportul are meritul deosebit de a aduce o substanțială contribuție la discutarea câtorva din problemele ce frământă intelectualitatea contemporană.

M. C. Iațunski: «LENIN CA ISTORIC AL ECONOMIEI»

Lenin și-a îndreptat toate operele împotriva concepțiilor dușmane clasei muncitoare: naționalism, liberalism, etc., arătând că spiritul de partid ne obligă „ca la orice apărare a unui fenomen, să ne plasăm direct și făș pe punctul de vedere al unui grup social”.

Pornind de la învățămintele lui Marx asupra dezvoltării formațiilor social-economice ca un proces istoric natural Lenin a elaborat o serie de teze foarte importante, care contribuie în mod hotărâtor la stabilirea legilor de trecere a societății dintr-o formă în alta.

Studiind capitalismul, ale cărui contradicții se agravează în faza imperialistă Lenin a descoperit legea inegalității dezvoltării economice și politice capitaliste, care cauzează slăbirea forțelor sale și face posibilă „ruperea frontului” lui imperialist acolo unde el se arată mai slab”.

Pe baza acestor descoperiri, el a formulat teoria generală a revoluției socialiste — a posibilității victoriei socialismului în diferite țări luate aparte.

B. C. Iațunski arată că prin cartea „Imperialismul, ultimul stadiu al capitalismului”, Lenin continuă „Capitalul” lui Marx, definind căile de înlocuire a formației social-economice capitaliste prin cea socialistă „nu pur și simplu ca un istoric care cercetează realitatea istorică, ci și în ca-

dispoziție a ministrului comerțului, care prevede că, în caz de neprezentare la muncă, își pierde dreptul la tot felul de aprovizionări nu numai muncitorilor, ci și membrilor familiei lor pierd dreptul la aprovizionare și dreptul de a lua masa la restaurant și cantină.”

Căci naționalistii burghezi a lui Tito se lăsară într-o măsură tot mai mare pe muncitori și pe țărani să lucreze gratuit. Această așa zisă muncă „voluntară” s-a transformat, prin intermediul Frontului Popular, într-o formă de exploatare iobagă a oamenilor muncii.

Naționalistii burghezi din Iugoslavia, politicieni marginali și ignoranți în științele economice, au crezut la început că vor reuși să creeze un fel de autarhie. Ei strigau la toate răspântiile ca la ei în țară au tot ce este necesar pentru construirea socialismului. Dar logica legilor economice este mai tare decât raționamentele ignorante ale „teoreticienilor” lui Tito și Kerdelj. Legile economice implacabile atrag economia Iugoslaviei în făgașul comun al economiei sistemului capitalist subordonând-o tot mai mult intereselor imperialismului.

Gramponându-se de putere, elica lui Tito își asigură cu perseverență un sprijin în interiorul țării. Acest sprijin îl formează, pe lângă chiaburime și burghezie orașenească, aparatul militar-birocrațic și polițist, umflat peste măsură și corupt de Rankovici, un aparat alcătuit din chiaburi și speculanți, din cetnici și ustași, din vechi funcționari de pe timpul monarhiei și din oameni decăzuți moralicește. În rândurile acestor caste militare-polițisto-birocrațice se desfășoară procesul unei îmbogățiri intense prin jefuirea tezaurului public. Clasa muncitoare din Iugoslavia este exploatată fără cruțare de această castă, iar plusvaloarea trece în buzunarele acestei caste, în buzunarele chiaburilor, ale speculanților dela orașe și ale imperialiștilor anglo-americani.

La sate, naționalistii burghezi iugoslavi duc o politică de ruinare a țărănimii sărace și mijlocăse și astfel țărănimia este cu desăvârșire subjugată de chiaburi. În momentul de față țitoiștii pretind că realizează „încădrarea generală în ritm accelerat a țărănimii în cooperative”...

După date oficiale, din sursă Iugoslavă, din Aprilie până în Iunie 1949 au fost cuprinse în cooperative 20 la sută din gospodăriile țărănești, iar în Voevodina 40 la sută din gospodăriile țărănești. Tipul tipărit care este acesta ar fi chipurile crearea „orândurilor socialiste în satul Iugoslav”. În „cooperative” se înscrie toată populația satului, inclusiv, bineînțeles, chiaburii. Metodele și caracterul acestor „cooperări” sunt ilustrate în mod elocvent de fapte, ca de pildă, recente informații din presa Iugoslavă că ea se face cu ajutorul forțelor armate. Pământul, vitele de muncă și inventarul sunt considerate ca făcând parte din cooperative. Repartiția veniturilor cooperative se face în esență nu după munca prestată ci după „partea” adusă de fiecare, astfel că principalul izvor al veniturilor membrilor cooperatori li con-

cel de-al treilea document pe care îl analizează articolul privește legătura ce-a existat între populația românească de pe teritoriul de Nord al Moldovei și locuitorii statului dela Halici (Galiția) unde mai târziu vine numele de Galiția). Drumul dela Halici, cale comercială de seamă, trecea spre Dunăre prin

Acad. B. Lăzăreanu: «DESPRE LITERATURA NOASTRA ANTI-MONARHICĂ ȘI ANTI-DINASTICĂ»

În același număr al revistei, academicianul Barbu Lăzăreanu continuă seria studiilor privitoare la literatura noastră antimonarhică și antidinastică.

În această privință autorul studiului amintește pamfletele împotriva Hohenzollerilor pe care le scria Gh. Panu în ziarul „Lupta”, articolele semnate „Bacon” (Constantin Bacalbașa) în seria bucurăse a la aceluiași ziar, și foaie umoristică antibiocratică și antidinastică a aceluiași G. Bacalbașa, „Ghiță Berbecu”.

„Lupta” și „Ghiță Berbecu” constituie un moment în dezvoltarea literaturii noastre polemiste. Alinațându o polemă cu stăruință ziarul „Lupta” apărut ca periodic la Iași în 1886 și apoi cotidian la București n-a pierdut nici o ocazie de a ataca despotismul hidoasă ale domniilor lui Carol I.

Paginile „Luptei” cuprind portrete și aspecte ale parlamentului român din timpul partidelor istorice. Lăcomie de aur și avari a lui Carol I, și a beneficiarilor regimului se desprinde din fiecare rând al ziarului.

Concomitent cu „Lupta” apărea și „Ghiță Berbecu” —

S. Bârsan

Pavel Apostol: «DESPRE ELEMENTE Dialectice în CUGETAREA LUI N. BĂLCESCU»

Căutând să ascundă în opera lui Bălcescu ceea ce este propriu și esențial, anume caracterul revoluționar, istoric burghez au căutat să facă din ceea ce rămănea, când opera unui gânditor fără originalitate, a unui mișcător revoluționar, când acela a unui omist ori a unui reprezentant al spiritualismului integral. Majoritatea cercetătorilor preferau însă să-l treacă sub tăcere.

„Dacă burghezia și moș-

ritate rentă. În felul acesta, așa zisele „cooperative socialiste” constituie una din formele de exploatare capitalistă a țărănimii muncitoare Iugoslavă de către chiaburime.

Țitoiștii au dat în așa măsură mână liberă chiaburimii, încât ei înșiși sunt nevoiți, în scopuri demagogice, să vorbească despre aceasta. Astfel, de pildă, în „Borba” din 12 Iunie se spune că în cooperativa din satul Trne, județul Beghei, sunt 25 la sută chiaburi care dealtfel conduc cooperativa „de muncă”, stabilind o rentă ridicată și făcând să epese pe umerii țărănimii sărace toată greutatea muncilor și impozitelor. Este semnificativ că faptul preponderant al chiaburimii nu este condamnat; se constată doar că printre „bogătașii” se află... și un număr de oameni „neciniștii”.

Asfel se prezintă „socialismul” țitoist în satul Iugoslav.

În vederea îndeplinirii rolului lor de restauratori ai capitalismului, naționalistii burghezi din Iugoslavia au început prin revizuirea grosolană a principiilor marxist-leniniste de organizare a partidului proletar. În Rezoluția Biroului Informativ se spune cu toată claritatea că „conducerea Partidului Comunist din Iugoslavia revine înăvțătură marxist-leninistă asupra Partidului”, diminuând rolul Partidului Comunist, dizolvă de fapt Partidul în Frontul Popular — organizație fără de partid.

Rankovici a pornit o campanie de teroare erună împotriva membrilor cinstiți ai Partidului Comunist din Iugoslavia, care au rămas fideli cauzei marxism-leninismului, cauzei internaționalismului proletar. Într-un termen scurt, prin cele mai mărunte metode, prin asasinat mizeștii, prin exterminare în cazemate poliției, au fost nimiciți mii de adevărați comuniști, zeci de mii au fost aruncați în închisori și lagăre de concentrare. Mărsăvia, cinismul și cruzimea cu care membrii care formează coloana vertebrală a Partidului Comunist din Iugoslavia sunt exterminați de către Rankovici pot fi comparate numai cu nimicirea cadrelor Partidului Comunist din Germania de către Himmler, dascălul lui Rankovici.

Paralel cu monstruoasa și nemăiașuta teroare țitoistă deslănțită împotriva nucleului de bază al Partidului Comunist din Iugoslavia, Tito și Rankovici au început să recruteze în Partid, în ritm accelerat, ustași și cetnici, chiaburi și speculanți, diversioniști, spioni anglo-americani, pe toți dușmanii comunismului, ai Uniunii Sovietice, ai P.C. (b) al URSS, ai țărilor de democrație populară și ai Partidelor Comuniste.

Pentru ca un comunist să fie aruncat în beciurile lui Rankovici este suficient ca el să declare că este pentru Rezoluția Biroului Informativ, pentru Uniunea Sovietică, că are încredere în Partidul Comunist (bolșevic) al URSS. Pentru a fi primit astăzi în Partidul Comunist Iugoslav trebuie să fi dușman al P.C. (b) al URSS și al Partidelor Comuniste din celelalte țări. În fruntea organizațiilor P.C.I. se află țitoiștii lui Rankovici.

Să văzută odată mai mult că principalul criteriu care determină caracterul revoluționar al oricărui partid proletar este atitudinea față de Uniunea Sovietică, față de P.C. (b) al URSS, deoarece acestea sunt în fruntea mișcării proletare internaționale, în fruntea luptei împotriva imperialismului, pentru pace și socialism.

Să văzută odată mai mult că principalul criteriu care determină caracterul revoluționar al oricărui partid proletar este atitudinea față de Uniunea Sovietică, față de P.C. (b) al URSS, deoarece acestea sunt în fruntea mișcării proletare internaționale, în fruntea luptei împotriva imperialismului, pentru pace și socialism.

telor dialectice din cugetarea lui Bălcescu.

Punctul de plecare al analizei îl constituie întrebarea stănenitoare pentru istoricii burghezi, anume de ce gândirea lui Bălcescu înfrânge limitele gândirii majorității contemporanilor săi. Sau mai precis, adâncind lucrurile, de ce scrierile lui Bălcescu oglindesc gândirea unui inflăcărat revoluționar ce depășește țărul îngust al gândirii burgheze, devenind ideologul revoluției din 1848. Răspunsul acestei întrebări îl dă explicația științifică materialistă istorică, care nu poate considera originea concepțiilor și ideilor independentă de condițiile vieții materiale și sociale.

Concepția lui Bălcescu este efectiv expresia realităților sociale ce definesc societatea română dela începutul veacului trecut, din perioada formării modului de producție capitalist și oglindește frământările și luptele de atunci, dintre forțele antagoniste ale orândurilor feudale în descompunere.

Ca un factor secundar, a-lături de elementele materialiste și dialectice izvorite din aceste realități, ideologia lui Bălcescu „se formează apoi în contactul nemijlocit cu cercetarea istorică ce face favoriză eliberarea de sub stăpânire a felului de a vedea metafizic și teologic obisnuindu-se să considere fenomenele istorice în aspectul lor real”.

Tranziția dela feudalism la capitalism, întregul proces de transformare economică și socială a născut preocupările fundate pe cercetarea condițiilor economice de unde a trecut apoi la o cercetare a fenomenelor de supra structură, a instituțiilor sociale. În acest fel Bălcescu ajunge la înțelegerea istoriei ca dezvoltare a societății, aceasta din urmă definită ca o totalitate de relații ce se leagă reciproc. În „Cuvânt preliminar” despre izvoarele românilor („Magazin istoric”, 1845) el constată: „istoria nu trebuie să fie numai un șir de oarecari întâmplări politice sau militare uscate, fără nici o culoare, fără nici un adevăr local; nu trebuie să se ocupe numai de oarecari persoane privilegiate, dar să a-late poporul român cu instituții, idole, simțimintele și obiceiurile lui în deosebite vecheri”. În felul acesta, cu toată imperfecțiunea formulării, cu toate scăderile istoriografice, idealiste și romantice se desprinde clar principiul dialectic pe care Bălcescu îl așeza la bazele concepției sale istorice, principiu care îl făcea să gândească istoria ca dezvoltare în timp a societății ale cărei părți constitutive sunt solidare.

V. D.

În afară de articolele de mai sus, semnalăm documentul studiului al prof. D. Beran despre „Selavajul la Geto-Daci” și deosebit de interesanțele mărturii istorice prezentate de V. Mihordea și privind o acțiune a grănicerilor de pe linia Dunării din luna Mai 1866.

O rubrică de note și recenzii, ilustrând deasemenea seriozitatea, respectul pentru adevăr și știință cu care se lucrează la redactarea acestei publicații, completează sumarul.

Anul ce s-a scurs dela publicarea Rezoluției Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești „Asupra situației din Partidul Comunist din Iugoslavia” a dovedit în mod convingător că această rezoluție este un document istoric al mișcării comuniste internaționale. Fiecare teză din acest document este justă, iar documentul, în totalitatea sa constituie un exemplu de marxism-leninism creator. În Rezoluție se face, cu o precizie științifică absolută, analiza situației la care trădătorii comunismului — Tito, Kerdelj, Djilas și Rankovici — au adus Partidul Comunist din Iugoslavia.

Rezoluția Biroului Informativ avertiza că în cazul când politica conducătorilor Partidului Comunist Iugoslav nu va fi schimbată, ea va duce Partidul Comunist din Iugoslavia la pierire, iar Republica Populară Iugoslavă va degenera într-o republică burgheză obișnuită și va fi aservită de către statele imperialiste. Totodată, critica Biroului Informativ creea toate condițiile necesare pentru ca conducătorii Partidului Comunist din Iugoslavia să poată reduce țara în familia frățească a democrațiilor populare.

Dar cica lui Tito s-a dovedit a fi o grupare de naționalisti burghezi incarnați, iar greșelile sale, asupra cărora atrăgea atenția Rezoluția Biroului Informativ, nu erau pur și simplu greșeli ale unor oameni induși în eroare, ci o politică conștient contrarevoluționară, antimarxistă, burghezo-naționalistă a unor dușmani ai clasei muncitoare, ai socialismului, ai URSS și ai întregului front comunist internațional.

Go zarvă au făcut naționalistii Iugoslavi când a fost dată publicității Rezoluția Biroului Informativ! La fiecare răsărire cură credință URSS și P.C. (b) al URSS, tipau că critica Biroului Informativ este bazată pe minciuni și erori și că părerea asupra lor, s'ar fi format pe baza unor informații eronate, etc. În realitate, însă, s'a dovedit că contrarevoluționarii Iugoslavi aveau nevoie de această zarvă pentru a încerca din nou să înșele poporul Iugoslav cu ajutorul strigătelor țărănești despre „credința față de Uniunea Sovietică”, deoarece cica țitoiștii se temea să vorbească de-a-dreptul și făș despre dușmănia sa față de URSS.

Tot trănăcând despre credința față de URSS cica naționalistă a lui Tito a trecut pas cu pas pe poziții tot mai ostile Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, până când Tito, capul bandei contrarevoluționare, a declarat în mod deschis, la sfârșitul lunii Decembrie 1948, în discursul său ținut în Scupsceina, că între URSS și P. C. (b) al URSS pe de o parte și Iugoslavia pe de altă parte s'au ivit divergențe, pe motivul că URSS ar fi urmărit ca Iugoslavia să rămână pentru totdeauna o țară agrară, pentru ca URSS să poată exploata bogățiile ei naturale. Prin aceste auzuri burghezo-naționaliste, făș antisovietice, Tito își „fundamentează” teza după care independența Iugoslaviei nu ar fi fost amenințată de statele burgheze și nici de imperialismul anglo-american, ci de URSS. Declarația calomnioasă a lui Tito însemna totodată că guvernul Iugoslav rupe de fapt relațiile cu URSS, țară prietenă, și cere ajutor și ocrotire cercurilor conducătoare ale USA și Angliei.

Cica burghezo-naționalistă a lui Tito a mers atât

Articol de fond apărut în „Pentru pace trăinică, pentru democrație populară” nr. 13 (40) din 1 Iulie

Un an dela publicarea Rezoluției Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești asupra situației din Partidul Comunist din Iugoslavia *

de departe în relațiile sale efective cu lagărul imperialismului, încât a sprijinit de fapt pactul Atlanticului de Nord, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și împotriva țărilor de democrație populară. Oficiului țitoist „Borba” nu a publicat niciun articol împotriva pactului Atlantic. Discursul rostit de Tito la al treilea congres al așa zisului Front Popular al Iugoslaviei, care a avut loc în luna Aprilie a acestui an, a fost plin de calomnii la adresa URSS și țărilor de democrație populară. Totodată, el nu a rostit niciun cuvânt împotriva pactului Atlantic și împotriva imperialismului anglo-american.

Biroul Informativ constată în Rezoluția sa că „în politica lor în interiorul țării, conducătorii Partidului Comunist din Iugoslavia abandonează pozițiile clasei muncitoare, rupând cu teoria marxistă a claselor și a luptei de clasă”, că ei au pașit pe calea negării ascuțirii luptei de clasă în perioada de trecere dela capitalism la socialism. Abandonând teoria marxistă a luptei de clasă, restauratorii Iugoslavi ai capitalismului continuă totuși să jure că „în satele lor capitalismul nu se mai desvoltă” și pretind, cum a pretins, de pildă, Kerdelj anul trecut că „în țara noastră rămășițele exploatarei omului de către om au zile numărâte”.

După Rezoluția Biroului Informativ, naționalistii burghezi din Iugoslavia au desășurat pe toată linia o acțiune de restaurare a capitalismului în industrie și agricultură. În industrie, restaurarea capitalismului s'a vădit în primul rând prin aceea că cica lui Tito folosește sectorul de stat al industriei împotriva intereselor poporului, în vederea intensificării exploatării clasei muncitoare și a restaurării capitalismului în general. Totodată cica lui Tito a pornit să subordoneze în mod consecvent industria țării intereselor capitalismului anglo-american vânzând independența țării. Industria Iugoslavă a cărei dezvoltare se află la un nivel scăzut, decade tot mai mult și, întrucât ea se sprijină actualmente numai pe „ajutorul” statelor capitaliste, este supusă acțiunii legilor capitalismului mondial și tuturor bucuriilor rezervate economiei țărilor marshallizate. Cărmătorii Iugoslavi, fără a se mulțumi cu „ajutorul” bănelilor ci al firmelor particulare din Anglia și USA, au intervenit oficial pe lângă guvernul USA, cerând ajutor economic. Acest „ajutor” va fi, desigur, acordat după toate regulile „planului Marshall”. Criza economică mondială a capitalismului, ce se apropie va fi resimțită în toată greutatea ei și de economia Iugoslavă.

Clasa muncitoare din Iugoslavia, ai cărei cei mai buni reprezentanți sunt exterminați în chip bestial sau aruncați în închisori, este lipsită de cele mai elementare libertăți democratice, pierde tot mai mult din cuceririle sale economice și politice. Niciodată, dela război încoace, nivelul de trai al muncitorilor Iugoslavi nu a fost atât de scăzut, niciodată muncitorii nu au mai flămânzit ca acum. Aceasta reiese în mod elocvent până și din astfel de fapte ca recenta

kovici. Întreaga activitate a organizațiilor de partid se reduce în mod practic la a spiona și a prinde pe partizanii Rezoluției Biroului Informativ, pe partizanii P. C. (b) al URSS și ai Partidelor Comuniste frățești. Supravegherea țitoistă în organizațiile de partid a ajuns să la forme monstruoase: după publicarea Rezoluției Biroului Informativ, fiecare membru de partid este obligat să informeze în scris pe secretarul organizației de partid despre toate discuțiile personale pe care le are.

În urma acestei activități mărunte, Partidul Comunist oficial din Iugoslavia a fost transformat într-un aparat polițist auxiliar al lui Rankovici. Ceeace țitoiștii denumesc azi Partid Comunist din Iugoslavia nu este partidul care a existat înainte. Tito și Rankovici caută să înlăture din partid toate elementele credincioase marxism-leninismului, tot ce este caracteristic pentru un partid proletar.

În lupta împotriva cicii burghezo-naționaliste a lui Tito, împotriva restaurării capitalismului, în lupta pentru salvarea Iugoslaviei de primejdia de a fi aservită de imperialiștii anglo-americani, în lupta împotriva primejdiei de transformare a Iugoslaviei într-o colonie a imperialismului, comuniștii și clasa muncitoare din Iugoslavia își creează din nou Partidul lor Comunist, partidul proletar marxist-leninist, credincios tradițiilor internaționalismului proletar și frontului comunist internațional. Proletariatul Iugoslav, atât din rândurile așa numitului P.C. Iugoslav, cât și din afara rândurilor sale are destule forțe pentru a crea din nou un partid cu adevărat proletar, marxist-leninist.

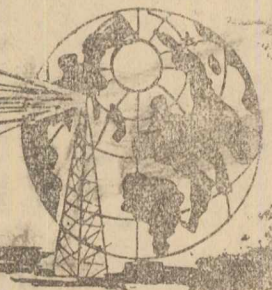
Partidele comuniste și muncitorești din lumea frățească au înțeles că cica lui Tito ca pe o bandă de mârșavi trădători ai clasei muncitoare. Cica lui Tito s'a pomenit complet izolată de mișcarea comunistă internațională. Aceeasi soartă au avut-o întodeauna renegații mișcării proletare.

Regimul anticomunist, antidemocratic, cuiat turcesc, instaurat de cica lui Tito în Iugoslavia nu este un regim tracic. Poporul Iugoslav iubitor de libertate, clasa muncitoare din Iugoslavia, care are frumoase tradiții de luptă revoluționară, nu vor permite ca o mână de trădători, vânzându-i imperialiștilor anglo-americani, să asuprească poporul și să-l împingă tot mai adânc în abisul robiei imperialiste. În Iugoslavia se micșorează tot mai mult numărul acelor care mai cred în frazeologia „socialistă” a trădătorilor Tito, Kerdelj, Djilas, Rankovici.

Rezoluția Biroului Informativ a avut un imens rol revoluționar pentru întreaga mișcare internațională comunistă. În toate Partidele s'a intensificat lupta împotriva imperialismului, s'a consolidat și mai mult solidaritatea proletară internațională a clasei muncitoare. Partidele comuniste și muncitorești s'au convins și mai mult, pe baza exemplului poliției trădătoare a cicii lui Tito, că Uniunea Sovietică și P.C. (b) al URSS constituie centrul comunismului internațional, este conducătorul și învțătorul întregului proletariat internațional și al tuturor oamenilor muncii din lumea întreagă.

S'a văzut odată mai mult că principalul criteriu care determină caracterul revoluționar al oricărui partid proletar este atitudinea față de Uniunea Sovietică, față de P.C. (b) al URSS, deoarece acestea sunt în fruntea mișcării proletare internaționale, în fruntea luptei împotriva imperialismului, pentru pace și socialism.

ULTIMELE STIRI

Congresul F. S. M. va întări unitatea sindicală internațională

— Declarațiile lui Di Vittorio, președinte interimar al F. S. M. —

MILANO, 1 (Agerpres). — După cum transmite TASS, luând cuvântul la cel de al doilea congres mondial al sindicatelor, Di Vittorio, președinte interimar al F. S. M. și secretar general al Confederației Generale a Muncii din Italia, a salutat pe delegații la congres în numele Confederației Generale a Muncii din Italia și a întregului popor muncitor italian.

Triumful forțelor democrației și progresului asupra forțelor fascismului și nazismului a reînviat speranțele oamenilor muncii și popoarelor că va veni o eră mai bună de dreptate socială, libertate și independență națională în special pentru popoarele din țările coloniale și semi-coloniale, — a declarat Di Vittorio.

Această nouă etapă în istoria progresului social se caracterizează printr-un aflux fără precedent de noi forțe ale oamenilor muncii în sindacatele libere și independente. În aceste împrejurări de solidaritate internațională crescândă a luat naștere marea Federație Sindicală Mondială, care reunește aproape 65 milioane de oameni ai muncii organizați din 52 de țări.

Di Vittorio a subliniat că marea merit al Federației Sindicale Mondiale a fost că, pentru prima oară în istorie, ea a strâns în cadrul unei singure organizații masele atât de largi de oameni ai muncii de toate rasele și din toate continentele.

Federația Sindicală Mondială s'a născut ca o expresie vie a noii epoci istorice, care a început cu victoria popoarelor asupra fascismului și care se caracterizează prin aceea că noul pătură ale oamenilor muncii, milioane și milioane de oameni cuprinși de dorința unanimă de a obține strălucite uniți, realizarea unui nivel mai ridicat de trai s'au alăturat luptei sindicale, luptei pentru progresul omnitru spre a împiedica reînvierea fascismului și a salva omenirea de un nou micel.

În mijlocul aplauzelor delegaților, Di Vittorio a declarat că FEDERAȚIA SINDICALĂ MONDIALĂ A ȚINUT ȘI VA ȚINE ÎNTOPEAUNA SUS DRAPELUL LUPTEI PENTRU BUNA STARE, PROGRESUL SOCIAL, INDEPENDENȚA NAȚIONALĂ ȘI PACEA OAMENILOR MUNCII DIN LUMEA ÎNTREAGĂ.

Federația Sindicală Mondială va rămâne înoldeana credincioasă acestor scopuri. Di Vittorio a caracterizat apoi pe scurt activitatea FSM în cursul celor trei ani și jumătate ale existenței sale. FSM a lăsat pe oamenii muncii din mai multe țări. În primul rând din țările coloniale, precum și pe oamenii muncii din Spania fascistă și Grecia monarho-fascistă, care sunt exploatați în mod brutal și asupriți fără milă. Folosind toate mijloacele posibile de exprimare pentru a apăra cu hotărâre pe cei persecutați și a demasca crimele săvârșite de guvernele fasciste.

FSM a reușit să salveze numeroase vieți ale oamenilor muncii și conducătorilor sindicali. Președintele FSM a sprijinit pe oamenii muncii în lupta lor pentru revendicările economice și sociale, și în unele țări acestia au reușit desori să asigure o îmbunătățire considerabilă a nivelului lor de trai.

Di Vittorio a subliniat marea succese realizate în democrațiile populare unde au fost efectuate adânci reforme sociale. În aceste țări oamenii muncii au rupt definitiv lanțurile seculare ale capitalismului și selaviei feudale și au creat condițiile necesare pentru construirea unei noi societăți care să nu mai cunoască exploatarea omului de către om, șomajul, sărăcia și suferința.

Semnând faptul că imperialismul american și britanici continuă politica lor agresivă îndreptată spre deslăntuirea unui nou război pentru a asigura dominația lor economică și politică asupra lumii, Di Vittorio a declarat că popoarele doresc cu ardoare pacea și că ele sunt capabile să impună respectarea dorinței lor de pace.

Sunt convins, a subliniat Di Vittorio în mijlocul aplauzelor furtunoase ale delegaților, că congresul nostru va exprima sentimentele tuturor oamenilor muncii declarând în auzul tuturor că FEDERAȚIA SINDICALĂ MONDIALĂ VA RĂMĂNI PINGE CU HOTĂRÂRE TOATE ÎNCERCĂRILE

CARILE FACI TE DE A ÎMPĂRTĂȘI LUMEA ȘI VA LUPTA PENTRU PACEA ÎNTRE POPOARE!

Subliniind mai departe că în aproape toate țările capitaliste ofensiva reacției s'a intensificat împotriva clasei muncitoare și a mișcării sindicale, Di Vittorio a declarat că această ofensivă are de scop distrugerea drepturilor sindicale și libertăților democratice ale oamenilor muncii, răpirea mijloacelor legale ale acestora de a-și exprima dorința lor de pace.

Dar există un factor pe lume pe care nimeni nu-l poate ascunde oamenilor muncii, a continuat Di Vittorio. Prin puterea sa, acest factor este superior tuturor bombelor atomice și tuturor felurilor de arme secrete. Acest factor constă în aceea că numai în Uniunea Sovietică și în celelalte țări, care au înălțat capitalismul, nu există crize, depresii sau șomaj. Numai în aceste țări producția crește neîncetat și odată cu ea bună starea materială și culturală a maselor muncitoare.

Cea mai importantă sarcină, care stă în fața sindicatelor, este aceea de a-și strânge rândurile și de a organiza o luptă energetică pentru păinea zilnică a oamenilor muncii, pentru îmbunătățirea nivelului lor de trai și păstrarea cuceririlor lor sindicale și democratice și a celui mai mare bun la omerele — pacea.

În încheiere, Di Vittorio, a înfăptit pe sciziuniștii sindicale internaționale și și-a exprimat convingerea că CONGRESUL VA ÎNTĂRI UNITATEA SINDICATELOR ȘI VA JUSTIFICA ÎNCREDAREA PE CARE MILIOANE DE OAMENI AI MUNCII ȘI-AU PUS-O ÎN FEDERAȚIA SINDICALĂ MONDIALĂ.

POPULAȚIA DIN ZONA SOVIETICĂ DE OCUPAȚIE A GERMANIEI SĂRBĂTOREȘTE TREI ANI DELA NAȚIONALZAREA ÎNTREPRINDERILOR

BERLIN, 1 (Agerpres). — „Tass” transmite:

Populația din zona sovietică de ocupație a Germaniei s'ar sărbătorește la 1 Iulie „Ziua întreprinderilor naționalizate”.

După cum se știe, acum trei ani populația din Saxonia (zona de ocupație sovietică) a hotărât să treacă în proprietatea statului toate întreprinderile criminalilor de război și fasciștii noștri. Ținând seama de voiața poporului, administrația Saxoniei și guvernele celorlalte landere din zona sovietică de ocupație, a naționalizat toate proprietățile foștilor conducători hitleriști.

Administrații întreprinderilor naționalizate au făcut la 1 Iulie un raport asupra îndeplinirii planului de producție. Cu această ocazie, toți oamenii muncii din zona sovietică de ocupație a Germaniei, au putut face bilanțul muncii lor efectuată sub conducerea parti-

dului socialist unit. Producția întreprinderilor naționalizate — reprezintă 60 la sută din întreaga producție a industriei grele, industria carboniferă este în întregime naționalizată, cea de energie electrică de asemenea, — iar industria metalurgică naționalizată, reprezintă 45 la sută din totalul industriei.

NEW YORK, 1 (Agerpres). — „Tass” transmite:

În legătură cu noul statut al așa numitei comisi aliate supreme din Germania occidentală, corespondentul ziarului „New York Herald Tribune” scrie că odată cu introducerea acestui statut, administrarea economică a Germaniei va deveni „o prerogativă exclusivă a Statelor Unite”. Corespondentul arată mai departe că Statele Unite vor avea controlul exclusiv asupra afacerilor economice ale Germaniei și că noua misiune

a administrației pentru realizarea planului Marshall va înlocui actualele organe anglo-americane pentru administrarea transporturilor, agriculturii, comerțului, industriei și telecomunicațiilor din Germania occidentală.

BERLIN, 1 (Agerpres). — „Telepress” transmite:

În urma ordinului dat de autoritățile britanice din Berlin, delegația Comitetului național pentru eliberarea lui Max Reimann, nu a căpătat autorizația de a-l vizita pe fruntașul Partidului Comunist din Germania occidentală pentru a-l încetona i-a dăruit sănătății. După cum se știe, acum zece zile Max Reimann a suferit un puternic atac de cord. Condițiile din închisoare sunt foarte proaste, iar soția lui Reimann, nu a căpătat permisiunea de a-i aduce pachete cu alimente.

IN 24 ORE

● Un grup de delegați ai țării muncitorilor din RPR a vizitat ogoarele colhozului Joveni, din regiunea Sevensko. După ce au urmarit îndeaproape funcționarea tractorului electric, directorul stațiunii de mașini și tractoare din regiune, a vorbit oaspeților despre construcția acestui tractor. (Tass).

■ Întregul personal al ministrului de finanțe din Italia a declarat grevă exprimând o serie de revendicări economice. (France Presse).

● În ziua de 30 Iunie, Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, N. M. Svernik, a primit la Kremlin pe Sir David Kelly, ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al Marii Britanii în URSS, care și-a prezentat scrisorile de acreditare. (Tass).

■ În ziua de 29 Iunie, a fost lansat în portul Gdansk cel de al cincilea transatlantic polonez „Pietrowski”. La ceremonie, directorul șantierului naval din Gdansk, Cernowski, a subliniat că în Polonia antebelică nu s'a construit nici un vas de această clasă. (P.A.P.).

● La instituțiile de învățământ superior din Uniunea Sovietică, examenele au luat sfârșit. În momentul de față cele peste 800 de instituții de învățământ superior din Uniunea Sovietică trec în reviză rezultatele obținute de studenți.

■ În anul acesta, au absolvit cursurile acestor instituții un număr de peste 100.000 tineri specialiști, adică mai mulți decât în oricare an de până acum. Zeci de mii de tineri ingineri, agronomi și profesori, vor ocupa posturi în specialitățile lor. (Tass).

■ În Parlamentul iranian, un deputat a adresat o interelgere ministrului de finanțe în legătură cu măsurile pentru ajutorarea populației din Azerbaigeanul Iranian. După cum a arătat acest deputat în Azerbaigeanul Iranian, în urma lipsei pâinii și a recoltelor proaste au început să se manifeste semne de foamete și de neliniște generală. (Tass).

● În ciuda teroarei exercitată de către teroriștii polițienști, populația din Paris continuă să protesteze împotriva rularii filmului antisovietic „Perdea de fier”, cerând scoaterea imediată a acestui film de pe ecran. Protestele populației pariziene o încadrează în campania pentru apărarea păcii și în manifestările organizate de asociația de prietenie Franța-URSS.

■ În ziua de 29 Iunie poliția a efectuat 12 arestări în timpul rularii filmului. Delegații organizațiilor sindicale din Paris au protestat energic împotriva rularii pe ecran a filmului antisovietic (Tass).

Gh. Iosub

DIN PRICINA CRIZEI ECONOMICE MIZERIA MASELOR DIN STATELE-UNITE SE ACCENTUEAZĂ

NEW YORK, 1 (Agerpres). — După cum anunță TASS, știrile din ziarele americane arată că scăderea continuă a producției din Statele Unite este însoțită de creșterea șomajului.

Comentând această situație, revista MARCH OF LABOUR, subliniază că în momentul de față numărul șomerilor din Statele Unite, se ridică la cinci milioane.

Întreprinderile metalurgice și cele producătoare de utilaj industrial au anunțat o scădere masivă a numărului comenziilor, precum și o reducere considerabilă a numărului de muncitori angajați. Aceste întreprinderi concediază sute de muncitori, iar cei rămași în serviciu lucrează numai câte două sau trei zile pe săptămână.

În urma creșterii șomajului diseminarea rasială se intensifică. Negrii sunt primiți concediați și nu sunt primiți în alt serviciu. Deasemenea, după cum anunță NEW YORK POST muncitorii vârstnici care au fost concediați și care nu au nici o speranță de a găsi de lucru, sunt în număr de 1.000.000. Dintre aceștia, 813.000 se găsesc în Pennsylvania, iar 790.000 în California. O oficialitate a Biroului de statistică a brațelor de muncă din departamentul muncii, a declarat de curând că în Statele Unite există o „supraproducție” de ingineri, avocați, ziariști, etc. S'a recunoscut oficial că numărul dintre aceștia vor fi siliți să lucreze în afara specialității lor, acolo unde vor putea găsi de lucru.

Situația milioanele de șomeri se înrăutățește pe zi ce trece. Potrivit agențiilor de presă americane, un număr de peste două milioane de persoane au cerut ajutor de șomaj. Numai în statul New York au fost prezentate până la 1 Iunie un număr de 487.000 cereri de acest fel.

Ministrul de finanțe american Snyder va vizita Londra

LONDRA, 1 (Agerpres). — FRANCE PRESSE transmite că în cercurile oficiale anglo-americane se crede că în cadrul presiunilor ce se exercită actualmente asupra Angliei, ministrul american de finanțe, Snyder, va căuta, în cursul vizitei sale la Londra, să impună ministrului britanic de finanțe, Cripps, un vast program de investiții americane în

țările Commonwealthului, promițând în același timp Marelui Britannie acordarea unui împrumut american.

În schimb, Anglia va trebui să renunțe la atitudinea sa în ce privește schimburile din cadrul țărilor marshallizate, atitudine care în cursul ultimelor conferințe ale OCEE (așa numita organizație pentru colaborarea economică europeană a țărilor marshallizate), a lăsat să se vadă profundele cloștri de interese dintre țările capitaliste aservite economiei americane.

LONDRA, 1 (Agerpres). — Odată cu închiderea piețelor americane pentru exporturile britanice, importanța vitală a comerțului cu Uniunea Sovietică și țările democratice populare este înțeleasă de mase din ce în ce mai largi din Marea Britanie.

O declarație a Congresului sindicater din Scoția, subliniază că unul din punctele ce urmează a fi dezbătute în cadrul sesiunii Congresului ce va avea loc în cursul anului acesta, va fi comerțul cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Congresul cere guvernului iahurist să recunoască necesitatea imediată a încheierii unor acorduri comerciale pe scară întinsă cu Uniunea Sovietică pentru îmbunătățirea nivelului de trai al clasei muncitoare din Marea Britanie și pentru restabilirea de relații prietenești între Marea Britanie și Uniunea Sovietică.

NEW YORK, 1 (Agerpres). — După cum transmite TASS, presa americană recunoaște că continuarea aplicării „planului Marshall” este amenințată de dificultățile financiare britanice.

Corespondentul din Paris al ziarului NEW YORK TIMES arată că cercurile conducătoare din Europa occidentală consideră că criza financiară britanică și cea anglo-americană asupra concurenței comerciale pun în primejdie existența „Organizației europene de colaborare economică”.

Corespondentul subliniază că între pozițiile lui Cripps și Harriman există o prăpastie de netrecut.

Corespondentul din Washington al acelui ziar arată că oficialitățile britanice din Washington au informat guvernul Statelor Unite că re-

zervele de dolari ale Marii Britanii au și scăzut mult sub minimum. De asemenea oficialitățile britanice au arătat că guvernul britanic intenționează ca în cursul viitoarelor trei săptămâni să reducă din nou în mod substanțial importurile din Statele Unite. Corespondentul mai adaugă că cercurile oficiale din Washington au păreri divergente cu privire la acțiunea pe care Statele Unite ar trebui să o ia pentru a sili pe britanici să-și schimbe această politică.

Scăderea volumului comerțului exterior francez provoacă neliniște în cercurile guvernamentale

PARIS, 1 (Agerpres). — După cum transmite TELEPRESS, primul ministru al Franței Queuille a convocat într-o sedință specială pe miniștrii de finanțe, comerț și industrie.

Ministrul de finanțe Marie Petesche a declarat că se poate observa o scădere accentuată a volumului comerțului exterior francez în special în zona lirei sterline. În continuare Petesche a arătat că scăderea masivă a exporturilor franceze au avut drept efect o scădere cu peste 35 la sută a încașărilor în valută străină. În afară de aceasta Franța înregistrează mari pierderi de valută străină în urma speculațiilor și activităților necontrolate a exportatorilor francezi. În anul 1948, pierderile înregistrate de ministerul de finanțe francez în valută străină s'au ridicat la 430 milioane dolari.

BERLIN, 1 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele berlineze acordă atenție știrilor potrivit cărora cercurile conducătoare din Statele Unite, au intenția să declare în curând „războiul carbonului” împotriva Europei Occidentale.

După cum anunță zările, criza ce se manifestă actualmente în Statele Unite știește pe oamenii de afaceri americani să caute noi piețe de desfacere pentru carbonul lor.

În cercurile industriale germane se crede că invazia de cărbune american în Germania Occidentală va provoca închiderea a numeroase mine germane.

SUCCESELE ECONOMIEI NAȚIONALE ÎN U.R.S.S. ÎN PRIMA JUMĂTATE A ANULUI 1949

MOSCOVA, 1 (Agerpres). — TASS transmite:

Trecând în reviză rezultatele obținute de economia națională a țării în prima jumătate a anului 1949, ziarul IZVESTIA scrie în editorialul său, că succesele realizate de economia națională a Uniunii Sovietice în cursul primelor șase luni ale anului 1949, dovedesc odată mai mult avantajele regimului sovietic, ale sistemului de economie socialistă.

Scăderea producției industriale din Statele Unite, înrăutățirea situației economice a Marii Britanii și a țărilor marshallizate din Europa Occidentală fac să iasă în evidență și mai mult creșterea producției industriale în țara sovietică, avântul transporturilor și agriculturii și înflorirea științei și culturii sovietice.

Obiectivele pe primele 6 luni ale anului în curs, scrie ziarul, au fost îndeplinite înainte de termen de milioane de tone de produse agricole nerti din diferite bazine carbonifere din Uniunea Sovietică. În industria metalurgică ritmul producției devine din ce în ce mai rapid. Sute de

fabrici de mașini din regiunile Moscova-Leningrad, Urali, Ucraina, precum și sute de întreprinderi textile, alimentare, etc., au produs cantități considerabile de mărfuri peste prevederile planului pentru primele 6 luni.

În cursul acestor luni, subliniază ziarul, s'au manifestat odată mai mult forțele creatoare neepuizabile ale țării Sovietelor precum și energia și inițiativa patriotică a oamenilor sovietici care luptă pentru asigurarea unei stări a patriei lor.

REPRESALIILE ÎMPOTRIVA ELEMENTELOR DEMOCRATE DIN FRANȚA SE ÎNTENSIFICĂ

— VAL DE PROTESTE ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ —

PARIS, 1 (Agerpres). — TASS transmite:

Represaliile împotriva elementelor democratice din Franța se intensifică. Astfel la tribunalul din Paris sunt judecați acum secretarul general al Uniunii sindicater din regiunea Paris, Henaff și Carcell, redactor al ziarului L'HUMANITE.

Zilele trecute a fost arestat Jean Lejeune, erou al Rezistenței, secretar al organizației Partidului Comunist din departamentul Cotes du Nord și membru al Comitetului Central al Partidului Comunist francez. El este acuzat că ar fi comis „crime” cu prilejul eliberării provinciei Bretagne de sub cotoșoria lui nazist.

Măsurile de represiune luate de autoritățile franceze au provocat un val de protest în întreaga țară. Arestarea lui Lejeune a provocat protestul luptătorilor din Miscarea de Rezistență, al muncitorilor sindicalizați și al membrilor Partidului Comunist francez.

PARIS, 1 (Agerpres). — TASS transmite:

Persecuția în masă a foștilor membri din mișcarea de rezistență a stârnit va-

luri de protest și indignare în masele largi ale poporului francez.

Deputații în Adunarea Națională, generalul Joinville (comunist), Louis Marin (independent), Emanuel D'Astier (republican progresist), Bouret (MRP), foști membri ai mișcării de rezistență, precum și alți deputați, au interpelat guvernul în legătură cu măsurile pe care intenționează să le ia pentru a pune capăt persecuțiilor foștilor membri ai mișcării de rezistență și pentru a le asigura completa inviolabilitate personală și respectul meritat.

PARIS, 1 (Agerpres). — După cum anunță TASS, deputatul comunist Andre Marty a luat cuvântul în Adunarea Națională în cursul dezbaterilor asupra scotei întreprinderilor aeronautice naționalizate din Franța.

Demascând încercarea guvernului de a desființa industria aeronautică naționalizată, Andre Marty a declarat: Cercurile conducătoare franceze intenționează să retrocedeze trustrilor, care au colaborat cu hitlerismul, bunurile care le-au fost confiscate.

Al doilea motiv al ofensivei împotriva întreprinderilor naționalizate, a continuat Marty, este faptul că guvernul francez

pune în practică planurile monopolistilor americani. Miliardarii americani se împotrivesc ca Franța să dispună de mari fabrici de avioane, care ar putea concura fabricile americane.

Andre Marty a prezentat președintelui Adunării Naționale o rezoluție a gameților muncii cerând menținerea industriei aeronautice franceze.

PARIS, 1 (Agerpres). — TASS transmite:

Oamenii muncii din Franța se pregătesc să sărbătorească ziua de 14 Iulie, sărbătoarea națională franceză, sub lozincă luptei pentru pace.

Într-un comunicat dat publicității, Biroul Confederației Generale a Muncii, Îndeamnă sindicatele din întreaga țară să ia parte la pregătirile pentru demonstrații impresionante care vor avea loc în ziua de 14 Iulie, împreună cu organizațiile luptătorilor pentru pace și libertate și cu celelalte organizații democratice din Franța.

Biroul Confederației Generale a Muncii subliniază că sărbătorirea zilei de 14 Iulie trebuie să se transforme într-o demonstrație puternică a dorinței de pace și de apărare a libertăților cetățenești ale poporului francez.

Cronica externă

POZIȚIA CONSECVENTĂ A U.R.S.S. A DETERMINAT OBTINEREA REZULTATELOR DELA PARIS

După terminarea sesiunii dela Paris a Consiliului Miniștrilor de Afaceri Externe, d-nii Truman și Acheson s'au grăbit să arate rezultatul conferinței ca un „succes” al politicii nord-americane. Declarațiile conducătorilor americani nu sunt altceva decât niște falnice încercări de a acoperi prin vorbărie tocmai eșecul rușinos al politicii lor. De acest lucru sunt convise până și cercurile diplomatice americane. Imediat după apariția comunicatului conferinței, agenția „FRANCE PRESSE” transmitea următoarele:

„La Washington se face o remarcă generală, care pare a fi importantă: se arată că în fond experiența dela Paris, pare a se fi soldat în primul rând în beneficiul Moscovei”. Sub această formulă, se ascunde marturisirea cercurilor conducătoare din Washington că sesiunea dela Paris s'a terminat printr-un succes al forțelor păcii.

Dar ceea ce interesează, nu e faptul dacă americanii recunosc sau nu eșecul lor, cât faptul că acest eșec al politicii lor externe există și poate fi constatată din desășurarea actualiei conferințe dela Paris.

În interviu-ul acordat ziarelor „Pravda” și „Izvestia”, A. I. Vășinski spune: „Vorbind despre rezultatele sesiunii dela Paris a Consiliului Miniștrilor de Afaceri Externe, trebuie menționate rezultatele cele mai importante — și anume eșecul neîndoișos al politicii de desmembrare a Germaniei și de înrăutățire a relațiilor internaționale și succesul neîndoișos al politicii de restabilire a unității Germaniei și de îmbunătățire a relațiilor internaționale și a colaborării internaționale”.

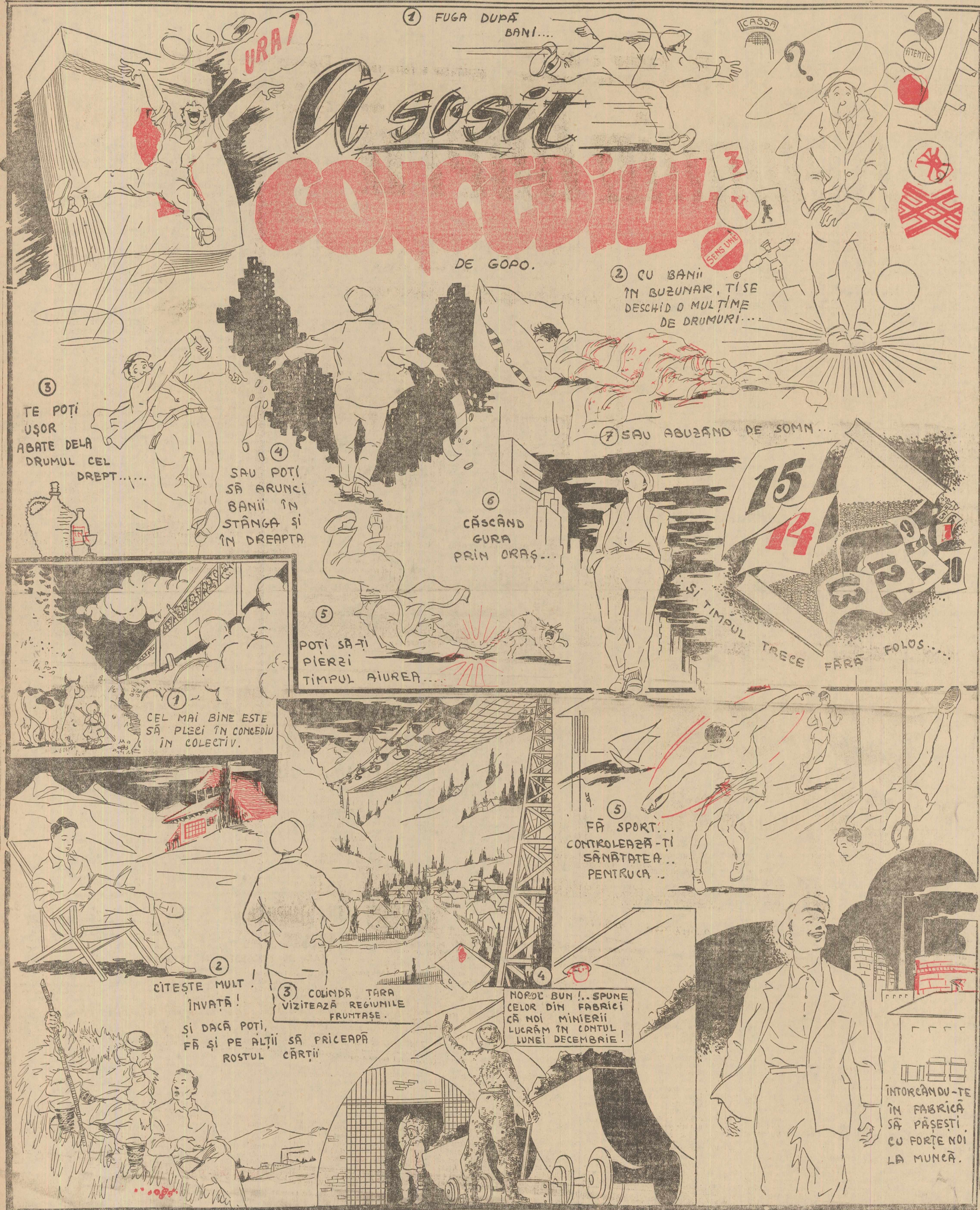
Or, dacă acestea sunt rezultatele și neîndoișos că acestea sunt, ele re-

șind din însuși comunicatul dat la sfârșitul conferinței, nu e greu de urmărit cine sunt acei care duc o politică de desmembrare a Germaniei și cine luptă pentru unitatea ei.

O Germanie desmembrată înseamnă pentru cercurile conducătoare din Statele Unite, o țară ușor de manevrat, o țară în care ei să poată cultiva spiritul revanșard, un teren propice pentru a pregăti agresiunea împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

O Germanie unită, înseamnă pentru lagărul păcii în frunte cu Uniunea Sovietică o lovitură dată la rădăcina spiritului militarist revanșard german, înseamnă creșterea unei baze sănatoase pentru pacificarea Germaniei, înseamnă un pas înainte în vederea stabilirii unei păci trănice în Europa.

Propunerile Uniunii Sovietice aveau ca scop tocmai unitatea Germaniei. Și aceste propuneri nu sunt de ultim moment. Ele își au originea în tratatul dela Potsdam și au fost susținute de lungul tuturor consfătuirilor internaționale care au avut loc până astăzi. E suficient să amintim din importantul document: Declarația miniștrilor de externe ai URSS, și ai țărilor de democrație populară, înrăuțiți în Iunie trecut la Varșovia, în care se demască acțiunile anglo-franco-americane de scindare a Germaniei. Această linie de conduită limpede și fără ocluri sau șovăiri l'a făcut pe A. I. Vășinski să declare că „Uniunea Sovietică, la sesiunea Consiliului miniștrilor de afaceri externe dela Paris s'a menținut în mod consecvent în problema germană pe poziția ei principială, conform întru totul acordului dela Potsdam, respingând orice încercare de a se îndepărta dela principiile hotărârilor dela Potsdam în problema germană”.

1 FUGA DUPĂ
BANI...

A Sosit CONCEDIUL

DE GOPO.

2 CU BANII
ÎN BUZUNAR, ÎȚI SE
DESCHID O MULȚIME
DE DRUMURI...

3
TE POTI
UȘOR
ABATE DELA
DRUMUL CEL
DREPT.....

4
SAU POTI
SĂ ARUNCI
BANII ÎN
STÂNGA ȘI
ÎN DREAPTA

6
CĂSCÂND
GURA
PRIN ORAȘ...

5
POTI SĂ-ȚI
PIERZI
TIMPUL AIUREA.....

7 SAU ABUZÂND DE SOMN...
15
14
SI TIMPUL TRECE FĂRĂ FOLOS...

1
CEL MAI BINE ESTE
SĂ PLECI ÎN CONCEDIU
ÎN COLECTIV.

5
FĂ SPORT...
CONTROLEAZĂ-ȚI
SĂNĂTATEA...
PENTRUCA...

2
CITEȘTE MULT!
ÎNVATĂ!

3
COLINDĂ ȚARA
VIZITEAZĂ REGIUNILE
FRUNTAȘE.

ȘI DACĂ POTI,
FĂ ȘI PE ALȚII SĂ PRICEAPĂ
ROSTUL CĂRȚII

4
NOROC BUN!... SPUNE
CELOR DIN FABRICĂ
CĂ NOI MINIERII
LUCRĂM ÎN CONTUL
LUNEI DECEMBRIE!

ÎNTORCÂNDU-ȚE
ÎN FABRICĂ
SĂ PĂSEȘTI
CU FORȚE NOI
LA MUNCĂ.